

policeja

ŁÓDZKIE

NR 07/08 2019

MAGAZYN POLICJANTÓW I PRACOWNIKÓW POLICJI WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

100 lat Policji!

Dziękujemy za wspólne świętowanie!

W numerze

Łódź

Dziękujemy za wspólnie spędzone Święto Policji 2019!	2-5
Komendant Wojewódzkiej Policji w Łodzi mianowany przez Prezydenta RP na stopień generała	6-7
Wojewódzkie obchody Święta Policji w Łodzi za nami	8-10
Święto Policji w Oddziale Prewencji Policji w Łodzi	11-13
Tona nakrętek na 100-lecie Polskiej Policji	13
Uroczyste obchody Święta Policji w KMP w Łodzi	14-15
Święto Policji - Ogólnopolski profilaktyczny piknik policyjny	16-17
Zbiórka krwi „100 litrów na 100. rocznicę”	18
Medal dla prezesa stowarzyszenia „Rodzina Policyjna 1939 r.” w Łodzi	19

Newsy z regionów

100. rocznica powstania policji państwowej	20-21
Międzypowiatowe obchody Święta Policji w Rawie Mazowieckiej	22-24
Międzypowiatowe Obchody Święta Policji w Zduńskiej	25
Medale i odznaczenia podczas „Niebieskiego Festynu” w Łęczycy	26-27
Krzyż Zasługi za Dzielność dla łęczyckiego policjanta	28-29
Odsłonięcie pamiątkowego muralu w Zgierzu	29-31
„Ocalić od zapomnienia” - publikacja z okazji setnej rocznicy powołania Policji Państwowej	32
Ponad 400 litrów krwi dla uczczenia 100. rocznicy powstania Policji	33

Historia

Historia powstania Policji Państwowej	34-53
---------------------------------------	-------

Nagrody

54-56

Dziękujemy za wspólnie spędzone Święto Policji 2019!

31 lipca 2019 roku, w drugim dniu obchodów Święta Policji w województwie łódzkim, na rynku Manufaktury zorganizowaliśmy wyjątkowy piknik. W godzinach przedpołudniowych plac zaczął wypełniać się mundurowymi, pojazdami i innymi sprzętem policyjnym oraz naszymi stoiskami. Atrakcji nie zabrakło do samego wieczora. Dziękujemy, że byliście z nami w to wyjątkowe święto 100. rocznicy powstania Policji Państwowej, za uśmiechy, wspólne zdjęcia i wszystkie miłe słowa.

Już o godzinie 15.30 rozpoczął się turniej siatkówki plażowej o Puchar Komendanta Wojewódzkiego Policji w Łodzi. Wzięty w nim udział reprezentacje funkcjonariuszy Służby Więziennej i Policji. Po emocjonujących zmaganiach na „miejskiej plaży” zwyciężyła drużyna KWP w Łodzi, która odebrała puchar od szefa łódzkich policjantów - generała Andrzeja Łapińskiego.

O godzinie 16.00, od bramy głównej manufaktury przy ul. Ogrodowej, wyruszył widowiskowy przemarsz, z udziałem kierownictwa garnizonu, orkiestry reprezentacyjnej KGP, funkcjonariuszy Oddziału Prewencji Policji w Katowicach, grupy rekonstrukcyjnej z Radomia, delegacji zagranicz-

nej kraju związkowego Branderburgia oraz policjantów aktualnie przechodzących kurs podstawowy w sieradzkim Ośrodku Szkolenia. Nie zabrakło także policyjnych motocykli i koni.

Po oficjalnym otwarciu pikniku przez Komendanta Wojewódzkiego Policji w Łodzi koncert zagrała Orkiestra Policyjna z Warszawy. Oklaskami nagrodzony został szczególnie pokaz musztry paradnej w wykonaniu funkcjonariuszy z Oddziału Prewencji Policji w Katowicach.

W tym roku Komenda Wojewódzka Policji w Łodzi, współpracując z Zarządem Wojewódzkim NSZZP w Łodzi, włączyła się w akcję charytatyw-

ną na rzecz wsparcia Stowarzyszenia „Łódzkie Hospicjum dla Dzieci – Łupkowa”, które zajmuje się opieką nad nieuleczalnie chorymi dziećmi i dorosłymi wymagającymi stałego nadzoru i pielęgnacji.

Akcja pod hasłem „Zostań Super Zakrętakiem” polega na zbieraniu plastikowych nakrętek, zatyczek, opakowań po zabawkach z jajek-niespodzianek, tyżeczek i różnego rodzaju plastikowych miarek (np. do mleka, syropu, itp.). Podjęliśmy wyzwanie zebrania 100 kg zakrętek na 100. rocznicę powstania Policji Państwowej i udało się ze sporą nawiązką. Spieniężona zostanie blisko tona surowca! Podczas pikniku KWP w Łodzi generał Andrzej Łapiński przekazał wiceprezesowi stowarzyszenia symboliczny worek z zebranymi nakrętkami. Akcja trwać

będzie nadal i mamy nadzieję, że na stałe wpisze się w pozastużbowe działania policjantów z województwa łódzkiego.

Podczas łódzkich obchodów nie zabrakło, regionalnych akcentów artystycznych, jak np. koncertu Zespołu Pieśni i Tańca „Blichowiacy” z Łowicza. Zgromadzona widownia miała również okazję poznać członków historycznej grupy rekonstrukcyjnej z Radomia i wysłuchać koncertu orkiestry KWP w Bełchatowie. Dzieci w wieku od 4 do 13 lat wzięły z kolei udział w biegu i każde z nich dostało medal. Emocje sięgnęły zenitu, nie tylko ze strony małych biegaczy, ale także ich rodziców, którzy dopingowali zawodników.

Dla najmłodszych podczas pikniku przygotowaliśmy wiele konkursów. Uczyliśmy bezpieczeństwa, bawiąc. Starsi uczestnicy ruchu drogowego mogli sprawdzić swoją wiedzę w teście przygotowanym przez policjantów z Wydziału Ruchu Drogowego KWP w Łodzi, w którym nagrodą były vouchery na szkolenie doskonalące technikę jazdy na Torze Łódź.

Okolo godziny 19.30 niebo nad Manufakturą zrobiło się naprawdę niebieskie. Z okazji naszego okrągłego jubileuszu dzieci wypuściły w niebo 100 okolicznościowych niebieskich balonów.

Dziękujemy, że byliście z nami podczas tego wyjątkowego święta, za uśmiechy, wspólne zdjęcia i wszystkie miłe słowa.

Tekst: Zespół Prasowy KWP w Łodzi,

Komendant Wojewódzki Policji w Łodzi mianowany przez Prezydenta RP na stopień generała

24 lipca 2019 roku, w dniu wyjątkowych obchodów Święta Policji z okazji 100. rocznicy powstania naszej formacji, Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Andrzej Duda mianował czterech oficerów Policji na stopnie generalskie. Awanse przyznane zostały na podstawie art. 48 ust. 3 ustawy o Policji, na wniosek minister spraw wewnętrznych i administracji Elżbiety Witek.

Na stopień nadinspektora Policji mianowani zostali:

insp. Andrzej Łapiński – Komendant Wojewódzki Policji w Łodzi

insp. Paweł Dzierżak – Komendant Wojewódzki Policji w Kielcach

insp. Tomasz Klimek – Komendant Wojewódzki Policji w Olsztynie

insp. Henryk Moskwa – Komendant Wojewódzki Policji w Rzeszowie

Akty mianowania na stopnie generalskie Prezydent RP wręczył podczas centralnych obchodów 100. rocznicy powstania Policji Państwowej.

Nadinspektor Andrzej Łapiński urodził się w 1972 roku. Służbę w Policji rozpoczął w 1992 roku. Jest magistrem prawa, absolwentem Uniwersytetu w Białymstoku oraz Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie. Od początku związany z pionem kryminalnym, w pierwszych latach w KRP w Białymstoku później w Centralnym Biurze Śledczym KGP, gdzie jako naczelnik zajmował się m.in. zwalczaniem przestępczości zorganizowanej i wywiadem kryminalnym. Od października 2013 roku był Komendantem

Miejskim Policji w Białymstoku a wcześniej Komendantem Powiatowym Policji w Mońkach. Odznaczony Srebrną odznaką „Zasłużony Policjant”, Brązowym Krzyżem Zasługi, Złotą odznaką „Zasłużony Policjant”, Srebrnym Medalem „Za Długoletnią służbę” oraz Srebrnym Medalem za Zasługi dla Pożarnictwa”, Brązową odznaką honorową „Podlaski Krzyż Floriański”. 10 lutego 2016 roku objął stanowisko Komendanta Wojewódzkiego Policji w Łodzi. Ma żonę i dwójkę dzieci. Interesuje się m.in. informatyką.

25 lipca 2019 roku o godzinie 11:00 w auli Komendy Wojewódzkiej Policji w Łodzi odbyła się uroczysta zbiórka kadry kierowniczej łódzkiego garnizonu policji. Uroczystość zorganizowano z okazji nominacji generalskiej Komendanta Wojewódzkiego Policji w Łodzi nadinspektora Andrzeja Łapińskiego. W imieniu kadry kierowniczej gratulacje Panu generałowi złożyli: I Zastępca Komendanta Wojewódzkiego Policji w Łodzi inspektor Tomasz Olczyk, Zastępca Komendanta Wojewódzkiego Policji w Łodzi inspektor Jarosław Rybka oraz Zastępca Komendanta Wojewódzkiego Policji w Łodzi Włodzimierz Kalinowski. insp. Tomasz Olczyk wręczył nadinspektorowi Andrzejowi Łapińskiemu Buławę Hetmańską z przełomu XVII i XVIII wieku. Buława jest w kolorze srebrnym, a głowica wysadzana bursztynami i turkusami. Zastępca Komendanta Wojewódzkiego Policji w Łodzi insp. Jarosław Rybka wręczył list gratulacyjny od kadry kierowniczej łódzkiego garni-

a Pan Włodzimierz Kalinowski na ręce nadinspektora Andrzeja Łapińskiego złożył 27 róż symbolizujących lata służby. Nadinsp. Andrzej Łapiński podziękował wszystkim przybyłym i podkreślił, że awans jest nie tylko jego zasługą, ale wszystkich policjantów pracujących w łódzkim garnizonie.

Tekst: Zespół Prasowy KWP w Łodzi,
fot. st. sierż. Dominik Stanek, WKS KWP w Łodzi

Wojewódzkie obchody Święta Policji w Łodzi za nami

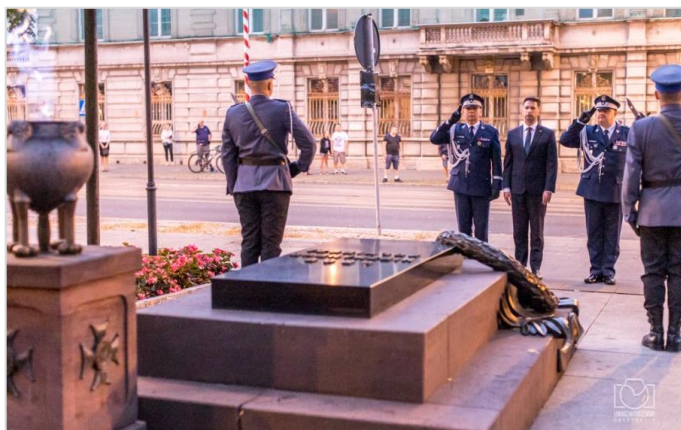
W tym roku mija wyjątkowa, bo 100. rocznica powstania Policji Państwowej. Datę tę poprzedziło wiele imprez podkreślających ten znaczny jubileusz naszej formacji. W szczególności też sposób postanowiliśmy uczcić tegoroczne Święto Policji, którego obchody w województwie łódzkim przypadły na 30 i 31 lipca 2019 roku. Patronat honorowy nad tym wydarzeniem objęła Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji Elżbieta Witek.

W pierwszym dniu Święta Policji, przy najbardziej znanej łódzkiej ulicy (Piotrkowskiej) odbyły się pełne ceremoniału uroczystości z udziałem Wiceministra Spraw Wewnętrznych i Administracji Sylwestra Tułajewa oraz Zastępcy Komendanta Głównego Policji nadinsp. Dariusza Augustyniaka, a także wielu innych znamienitych gości, wśród których byli: Wojewoda Łódzki Zbigniew Rau, Wicemarszałek Województwa Łódzkiego Robert Baryła, parlamentarzyści, europarlamentarzyści, przedstawiciele władz samorządowych, biur KGP, zaprzyjaźnione służby mundurowe, w tym także delegacja zagraniczna z Niemiec, przedstawiciele władz kościelnych, sędziowie, prokuratorzy, przedstawiciele związków i stowarzyszeń kombatanckich oraz harcerstwa, rektorzy wyższych uczelni, przedstawiciele różnych Instytucji współpracujących z Policją woj. łódzkiego, przewodniczący związków zawodowych, prezesi Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych oraz Międzynarodowego Stowarzyszenia IPA, a także łodzianie.

Obchody rozpoczęły się mszą świętą w intencji Policjantów i Pracowników Policji, która odbyła się w archikatedrze pw. św. Stanisława Kostki w Łodzi.

W związku z Apelem Pamięci wystawiono posterunek honorowy przed Grobem Nieznanego Żołnierza oraz odsłoniętą w trakcie uroczystości tablicą upamiętniającą funkcjonariuszy Policji Państwowej II Okręgu Łódzkiego, która swoje miejsce znalazła na archikatedrze.

Tę wzniosłą ceremonię uświetniła orkiestra policyjna, kompania honorowa, pododdział towarzyszący oraz poczty sztandarowe. Po zajęciu miejsc przez gości na trybunie honorowej dowódca uroczystości złożył meldunek ministrowi, który przywitał się z policjantami.

Następnie głos zabrał Komendant Wojewódzki Policji w Łodzi nadinsp. Andrzej Łapiński, który szczególnie serdecznie powitał wszystkich policjantów i pracowników Policji. Podkreślił rolę Święta Policji jako czasu uhonorowania służby na rzecz niezwykle ważnych wartości takich jak życie, zdrowie i mienie a także odpowiedniej chwili, aby podziękować za profesjonalną pracę na rzecz bezpieczeństwa i porządku publicznego.

W dalszej części wręczone zostały medale, odznaczenia państwowe i resortowe, medale za zasługi dla Policji, akty mianowania na wyższe stopnie policyjne, a także inne wyróżnienia, w tym przyznany decyzją MSWiA Medal Stulecia Utworzenia Policji Państwowej, który otrzymał Wojewoda łódzki.

Wśród policjantów awansowanych przez KGP na stopień inspektora Policji znaleźli się Zastępcy Komendanta Wojewódzkiego Policji w Łodzi: mł. insp. Tomasz Olczyk i mł. insp. Jarosław Rybka.

Po przemówieniach okolicznościowych, odsłonięciu tablicy upamiętniającej funkcjonariuszy Policji Państwowej II Okręgu Łódzkiego, złożeniu pod nią kwiatów, wyjątkowego Apelu Pamięci oraz złożeniu wieńca pod grobem Nieznanego Żołnierza ulicą Piotrkowską przeszła widowiskowa defilada, która wzbudziła duże zainteresowanie wszystkich zgromadzonych.

Tekst: Zespół Prasowy KWP w Łodzi,
fot. st. sierż. Dominik Stanek, WKS KWP w Łodzi

Święto Policji w Oddziale Prewencji Policji w Łodzi

1 sierpnia na terenie Oddziału Prewencji Policji w Łodzi odbył się uroczysty apel oraz wręczenie aktów mianowania na wyższe stopnie policyjne.

W uroczystościach udział wzięli Komendant Wojewódzkiego Policji w Łodzi nadinsp. Andrzej Łapiński wraz z Zastępcami - insp. Tomaszem Olczykiem i insp. Jarosławem Rybką, Dowódcą Oddziału Prewencji Policji w Łodzi insp. Michałem Ledzionem wraz z Zastępcami - mł. insp. Dariuszem Bińkiem oraz mł. insp. Krzysztofem Laseckim. W obchodach Święta Policji uczestniczyli również Zastępca Dyrektora Wydziału Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego - Marcin Szmaja, naczelnik Zarządu w Łodzi CBŚP - mł. insp. Marek Węglarski, przewodniczący Zarządu Wojewódzkiego NSZZ Policjantów w Łodzi - nadkom. Krzysztof Balcer, prezes stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych – kom. w st. spoczynku Zdzisław Pełka, prezes stowarzyszenia „Rodzina Policyjna 1939 r.” w Łodzi - Jarosław

Olbrychowski wraz z wiceprezesem Józefem Kuczką. Swoją obecnością zaszczytili nas również komendanci miejscy i powiatowi łódzkiego garnizonu Policji, zastępca dowódcy SPKP w Łodzi, komendant III Komisariatu KMP w Łodzi, naczelnicy i zastępcy komórek organizacyjnych KWP w Łodzi.

1 sierpnia to szczególna data – Narodowy dzień Powstania Warszawskiego. Dla uhonorowania bohaterów odtworzony został sygnał „Śpij Kolego” a pamięć poległych i zamordowanych uczczono minutą ciszy.

Uroczystość rozpoczęła się od złożenia meldunku Komendantowi Wojewódzkiemu Policji w Łodzi przez dowódcę uroczystości kom. Bartłomieja Kurowskiego. Następnie odbył się uroczysty przegląd pododdziałów, powitanie zapro-

szonych gości oraz kadry kierowniczej i mianowanych policjantów.

Głównym punktem uroczystości było wręczenie aktów mianowania na wyższe stopnie policyjne funkcjonariuszom Oddziału Prewencji Policji w Łodzi, Samodzielnego Pododdziału Kontrterrorystycznego Policji w Łodzi oraz policjantom wydziałów i komórek organizacyjnych Komendy Wojewódzkiej Policji w Łodzi, które przekazywał Komendant Wojewódzki Policji w Łodzi generał Andrzej Łapiński wraz ze swoimi zastępcami.

W ramach obchodów Święta Policji 83 funkcjonariuszy Oddziału Prewencji Policji w Łodzi zostało mianowanych na kolejne stopnie policyjne w korpusie oficerów, aspirantów, podoficerów oraz szeregowych.

W korpusie oficerów starszych na stopień:

- **inspektora** mianowany został Dowódca Oddziału Prewencji Policji w Łodzi - mł. insp. Michał Ledzion,
- podinspektora - 1 policjant.

W korpusie oficerów młodszych na stopień:

- nadkomisarza - 1 policjant
- komisarza - 3 policjantów

W korpusie aspirantów na stopień:

- aspiranta sztabowego - 4 policjantów
- starszego aspiranta - 4 policjantów
- aspiranta - 4 policjantów,
- młodszego aspiranta - 8 policjantów (w tym 1 kobieta),

W korpusie podoficerów na stopień:

- sierżanta sztabowego - 14 policjantów (w tym 1 kobieta),
- starszego sierżanta - 15 policjantów (w tym 2 kobiety),
- sierżanta - 26 policjantów (w tym 2 kobiety),

W korpusie szeregowych na stopień:

- starszego posterunkowego awansowało - 29 policjantów (w tym 4 kobiety).

Ponadto podczas uroczystości Komendant Wojewódzki Policji w Łodzi nadinsp. Andrzej Łapiński wręczył funkcjonariuszom łódzkiego garnizonu Policji wyróżnienia za konkursy Patrol Roku, Dzielnicowy Roku oraz Najlepszy Przewodnik Psa Służbowego.

W dalszej części uroczystości głos zabrał Komendant Wojewódzki Policji w Łodzi nadinsp. Andrzej Łapiński, który podziękował funkcjonariuszom za wzorowo pełnioną służbę. Gratulował również awansowanym i wy-

różnym funkcjonariuszom, życząc kolejnych sukcesów zawodowych.

Oficjalną część uroczystości zakończyła defilada Kompanii Honorowej, którą odebrał Komendant Wojewódzkiej Policji w Łodzi. Następnie przed trybunę weszli policjanci wchodzący w skład Kompanii Honorowej KWP w Łodzi, którzy również otrzymali akty mianowania na wyższe stopnie policyjne.

Serdecznie gratulujemy wszystkim mianowanym i nagrodzonym funkcjonariuszom.

Tekst i fot.: Zespół Prasowy KWP
w Łodzi

Tona nakrętek na 100-lecie Polskiej Policji

Obchody 100. rocznicy utworzenia Policji to nie tylko defilady, uroczystości i świętowanie. To także czas na przyłączenie się „niebieskiej rodziny” do akcji charytatywnych. Poza honorowym krwiodawstwem przyłączyliśmy się również do akcji „Zostań Super Zakrętkiem”. Zgromadziliśmy tonę nakrętek, którą przekazaliśmy na rzecz Łódzkiego Hospicjum dla Dzieci – Łupkowa. To jednak nie koniec - zbiórka trwa nadal.

Komenda Wojewódzka Policji w Łodzi zachęcała funkcjonariuszy do włączenia się w to charytatywno-ekologiczne przedsięwzięcie. We wszystkich jednostkach stanęły odpowiednio oznaczone pojemniki, do których wrzucane były zakrętki. Do ich uroczystego przekazania na rzecz Łódzkiego Hospicjum dla Dzieci - Łupkowa doszło podczas wojewódzkich obchodów święta Policji na rynku Manufaktury. Z rąk Komendanta Wojewódz-

kiego Policji w Łodzi nadinsp. Andrzeja Łapińskiego symboliczny worek z nakrętkami odebrał wiceprezes stowarzyszenia Jarosław Mackiewicz. Nie sposób było przekazać całego zbioru, gdyż policjanci i pracownicy naszego garnizonu zebrali łącznie tonę „drogocennych” nakrętek. Mimo zakończenia wojewódzkich obchodów nadal aktywnie działamy i stale będziemy wspierać podopiecznych fundacji.

Tekst: Zespół Prasowy KWP w Łodzi,
fot. st. sierż. Dominik Stanek, WKS KWP w Łodzi

Uroczyste obchody Święta Policji w KMP w Łodzi

18 lipca w Łodzi rozpoczęły się uroczyste obchody Święta Policji Komendy Miejskiej Policji w Łodzi. Podczas podniosłego apelu, który odbył się na placu im. Henryka Dąbrowskiego, awanse na wyższe stopnie służbowe osobiście z rąk Komendanta Wojewódzkiego Policji w Łodzi insp. Andrzeja Łapińskiego oraz Komendanta Miejskiego Policji w Łodzi insp. Pawła Karolaka odebrała delegacja wyróżnionych policjantów.

Łącznie awansowano blisko 500 funkcjonariuszy. Ponadto 4 policjantów wyróżnionych zostało brązowymi odznakami resortowymi „Zasłużony policjant”, a 5 otrzymało medale za długoletnią służbę. Rozstrzygnięty został również konkurs na najlepszego dzielnicowego w Łodzi.

W uroczystości uczestniczył Komendant Wojewódzki Policji nadinsp. Andrzej Łapiński, Komendant Miejski Policji insp. Paweł Karolak oraz ich zastępcy, zaproszeni goście w tym wiceminister - Sekretarz Stanu Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju Waldemar Buda, Prezydent Miasta Łodzi Hanna Zdanowska, samorządowcy, duchowni, członkowie stowarzyszenia „Rodzina Policyjna 1939 r.” w Łodzi, przedstawiciele prokuratury i innych służb mundurowych, a także policjanci pełniący codzienną służbę w garnizonie łódzkim i członkowie ich rodzin. Obchody zainaugurowane zostały w kościele pw. Podwyższenia Świętego Krzyża w Łodzi przy ulicy Sienkiewicza 38. mszą św. celebrowaną z udziałem jego Ekscelencji Biskupa Ireneusza Pękańskiego. Kulminacyjnym momentem uroczystości był uroczysty apel na placu Dąbrowskiego w Łodzi, gdzie nastąpiło wręczenie awansów medali i odznaczeń. Przy okazji nagrodzono

najlepszych dzielnicowych pełniących codzienną służbę w ośmiu łódzkich komisariatach Policji. Nagrody dla dzielnicowych wręczyła prezydent Łodzi Hanna Zdanowska.

Natomiast, awansowani funkcjonariusze akty nominacji otrzymali bezpośrednio z rąk Komendanta Miejskiego Policji w Łodzi i Komendanta Wojewódzkiego Policji w Łodzi. Podczas wygłoszonego przemówienia insp. Paweł Karolak wyraził głęboki szacunek i uznanie dla pracy swoich podwładnych. Komendant podkreślił, że codzienna służba to powołanie i zaszczyt oraz wyraził nadzieję, że w przyszłości łódzcy policjanci z tą samą gorliwością i zapałem będą nadal wykonywać swoje obowiązki wynikające ze złożonego przyrzeczenia. Przełożony łódzkich policjantów przypomniał, że rocznica stulecia powstania Policji Państwowej zbiega się z rocznicą 20-lecia powstania Komendy Miejskiej Policji w Łodzi. Podziękował również władzom samorządowym i komendantowi wojewódzkiemu za pomoc w realizacji działań na rzecz poprawy bezpieczeństwa w naszym mieście. Po uroczystości nie zabrakło miejsca na indywidualne gratulacje i podziękowania.

Na tym jednak nie koniec, gdyż następnego dnia w Komendzie Miejskiej Policji w Łodzi przy ulicy

Sienkiewicza 28/30 odbył się dzień otwarty. Z tej okazji mieszkańcy naszego miasta mieli okazję zapoznać się z rysem historycznym Polskiej Policji, zobaczyć sprzęt i wyposażenie używane przez funkcjonariuszy, porozmawiać z policjantami, spotkać się z gwiazdami serialu „Komisarz Alex” oraz zwiedzić siedzibę I Komisariatu Policji KMP w Łodzi i strzelnicę policyjną, a także Miejskie Stanowisko Kierowania.

Tekst i fot.: Agnieszka Grzymska,
Wydział Prezydyalny KMP w Łodzi

Święto Policji - Ogólnopolski profilaktyczny piknik policyjny

Centralne Obchody Święta Polskiej Policji odbyły się 24 lipca 2019 r. Główne uroczystości odbyły się w Warszawie na Zamku Królewskim, a następnie na placu Marszałka J. Piłsudskiego. Jednak nie były to jedyne atrakcje przygotowane przez Policję.

Tuż obok Zamku Królewskiego zorganizowano Ogólnopolski profilaktyczny piknik policyjny. Na Warszawskim Międzymurzu Piotra Biegańskiego komendy wojewódzkie Policji i szkoły Policji ustawiły stoiska profilaktyczne i promujące swój region. Każde województwo przedstawiło się od najlepszej i najciekawszej strony. Można było zobaczyć historyczne eksponaty i zapoznać się z historią Policji. Dla wielu ciekawe były produkty regionalne, jak również występy zespołów przybliżających kulturę różnych części kraju. Nie zabrakło także elementów stricte policyjnych jak broń, umundurowanie, techniki kryminalistyczne czy bezpieczeństwo w ruchu drogowym. Wśród prezentowanych jednostek znalazła się Komenda Wojewódzka Policji w Łodzi.

Dodatkową atrakcją były panele tematyczne z ekspertami policyjnymi z Komendy Głównej

licji. Poruszane tematy to:

- bezpieczeństwo ruchu drogowego z podinsp. Radosławem Kobrysiem (RD KGP);
- profilaktyka i bezpieczne wakacje oraz Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa z mł. insp. Dorotą Dąbrowską-Babor i mł. insp. Dariuszem Prządką (BP KGP);
- bezpieczeństwo i zagrożenia w cyberprzestrzeni z asp. sztab. Łukaszem Pawełoszkiem (BdWzC KGP);
- przyczyny i zagrożenia zaginięć dzieci z mł. insp. Małgorzatą Puzio-Broda (BK KGP).

Gościem specjalnym była pisarka Katarzyna Puzyńska, która opowiadała o swojej twórczości i podpisywała książki swojego autorstwa.

Punktem kulminacyjnym spotkania było przekazanie przez autorkę kryminałów czeku dla Fundacji Pomocy Wdowom i Sierotom po Poległych Policjantach na kwotę 21542 złotych. Pieniądze zostały uzyskane z I Akcji Charytatywnej #NIEBIESKIM. Przy przekazaniu czeku na ręce prezes Fundacji Ireny Zając byli obecni zastępcy Komendanta Głównego Policji nadinsp. Dariusz Augustyniak, nadinsp. Kamil Bracha i insp. Tomasz Szymański.

Piknikowi towarzyszyły punkty rekrutacyjne, pokaz musztry parady i występy zespołów folklorystycznych.

Tekst: Krzysztof Chrzanowski/Policja 997,
fot. WKS KWP w Łodzi

Zbiórka krwi „100 litrów na 100. rocznicę”

18 lipca 2019 r. na terenie Oddziału Prewencji Policji w Łodzi odbyła się akcja honorowej zbiórki krwi. W tym roku, w związku z obchodami 100. rocznicy powstania Policji Państwowej, odbyło się szereg akcji krwiodawstwa pod hasłem: „100 litrów krwi na 100-lecie Policji”. W sumie, podczas wszystkich zbiórek zebrano ponad 412 litrów życiodajnego płynu, który trafi do najbardziej potrzebujących.

Wielu policjantów regularnie, bierze udział w akcjach honorowego krwiodawstwa. Funkcjonariusze zawsze gotowi są do niesienia pomocy drugiemu człowiekowi i podczas służby ratują niejednokrotnie ludzkie życie i zdrowie. Mając świadomość, jak ważna jest krew, mundurowi chętnie dzielą się nią z innymi. W dniu zbiórki ponad 10 litrów krwi oddały 23 osoby.

Tekst: Zespół Prasowy KWP w Łodzi, fot. st. sierż.
Dominik Stanek, WKS KWP w Łodzi

Medal dla prezesa stowarzyszenia „Rodzina Policyjna 1939 r.” w Łodzi

Prezes stowarzyszenia „Rodzina Policyjna 1939 r.” w Łodzi został odznaczony Medalem Stulecia Utworzenia Policji Państwowej przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji Elżbietę Witek.

Do tego wydarzenia doszło 26 lipca w Belwederze, podczas Centralnych Obchodów Święta Policji, w roku jubileuszu 100-lecia powstania Policji Państwowej. Jarosław Olbrychowski został odznaczony Medalem Stulecia Utworzenia Policji Państwowej przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji Elżbietę Witek i Komendanta Głównego Policji gen. insp. dr Jarosława Szymczyka. Jest to pierwsze tego typu odznaczenie wręczone łodzianinowi w tym roku. Medal został przyznany w uznaniu osiągnięć w popularyzowaniu tradycji i dokonań Policji.

Źródło: Zespół Prasowy KWP w Łodzi

100. rocznica powstania policji państwowej

Tomaszowska Policja świętowała 100. rocznicę powstania Policji Państwowej. Z tej okazji w Starostwie Powiatowym w Tomaszowie Mazowieckim wręczono awanse tomaszowskim policjantom, a muzeum otworzyło okolicznościową wystawę o historii Policji w Polsce i Tomaszowie Mazowieckim.

22 lipca w siedzibie Starostwa Powiatowego w Tomaszowie Mazowieckim odbyła się główna uroczystość tomaszowskich obchodów 100. rocznicy powstania Policji Państwowej. To właśnie tam kilkudziesięciu policjantów odebrało dziś akty mianowania na wyższe stopnie policyjne. W związku z przypadającym świętem Policji, Komendant Powiatowy Policji w Tomaszowie Mazowieckim insp. Szymon Herman przyznał nagrody dla 184 funkcjonariuszy Policji pełniących codzienną służbę w powiecie tomaszowskim, a także 37 nagród dla podległych pracowników Policji. Ponadto nagrody Komendanta Głównego Policji gen. insp. Jarosława Szymczyka

otrzymało 14 funkcjonariuszy, a także 2 pracowników tomaszowskiej jednostki Policji. Ogółem 24 lipca 2019 roku awans na wyższy stopień służbowy, oprócz wyżej wymienionych funkcjonariuszy korpusu oficerów starszych, otrzymało 63 funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w Tomaszowie Mazowieckim, w tym: 1 w korpusie oficerów młodszych, 34 w korpusie aspirantów, 23 w korpusie podoficerów, 5 w korpusie szeregowych.

Podczas uroczystości o historii Policji w Tomaszowie Mazowieckim i okręgu łódzkim opowiadali prelegenci - dr Andrzej Wróbel, mł. insp. Marian

Newsy z regionu

Fronczkowski, dr Daniel Warzocha i Jarosław Olbrychowski. Nie zabrakło również emisji filmu pt. „Tajemnica Ojca” w reżyserii Piotra Piątkowskiego, nakręconego z okazji 100-lecia Polskiej Policji, którego bohaterem jest przedwojenny policjant Stefan Łuksza, pełniący służbę m.in. na ziemi tomaszowskiej. Niespodzianką dla przybyłych gości był człowiek, który osobiście poznał bohatera filmu - profesor dr hab. Janusz Łuksza, syn Stefana Łukszy.

W Muzeum im. Antoniego hr. Ostrowskiego odbyła się druga część uroczystości - otwarcie wystawy jubileuszowej p.n. „Tomaszowska Policja - wczoraj i dziś”. Wystawa prezentowała

przede wszystkim 100-letnią historię Policji działającej na terenie powiatu tomaszowskiego. Można było na niej obejrzeć wiele zabytków przekazanych m.in. przez prywatnych kolekcjonerów, Archiwum Państwowe w Piotrkowie Trybunalskim i oddział archiwum w Tomaszowie Mazowieckim, Komendę Powiatową Policji w Tomaszowie Mazowieckim i stowarzyszenie „Rodzina Policyjna 1939 r.” w Łodzi. Wśród eksponatów są m.in. bardzo stare egzemplarze, w tym archiwalia dotyczące Straży Bezpieczeństwa, a także zdjęcia i umundurowanie. Wystawę można było zwiedzać przez miesiąc - do 25 sierpnia br.

Międzypowiatowe obchody Święta Policji w Rawie Mazowieckiej

Z uwagi na dostojny jubileusz tegoroczne Święto Policji odbywało się w nietypowej formule. Wspólnie obchodzili go m.in. funkcjonariusze powiatu rawskiego, tomaszowskiego, opoczyńskiego, łódzkiego-wschodniego i brzezińskiego. Uroczystość z udziałem policjantów z 5 powiatów odbyła się na placu przy Szkole Podstawowej nr 1 w Rawie Mazowieckiej.

Obchody Międzypowiatowego Święta Policji rozpoczęły się o godzinie 10.00 złożeniem meldunku Komendantowi Wojewódzkiemu Policji w Łodzi nadinsp. Andrzejowi Łapińskiemu, po którym wciągnięto na maszt flagę państwową oraz odegrano hymn. Następnie Komendant Powiatowy Policji w Rawie Mazowieckiej insp. Anna Dyśko, jako gospodarz uroczystości, w imieniu swoim i komendantów pozostałych czterech powiatów, przywitała zaproszonych gości.

W uroczystości udział wzięli m.in. funkcjonariusze z 5 powiatów, którzy tego dnia otrzymali awanse

od Komendanta Wojewódzkiego Policji w Łodzi. Następnie nadinsp. Andrzej Łapiński pogratulował policjantom promocji na wyższe stopnie służbowe oraz podziękował im za trud i wysiłek, jaki mundurowi wkładają w codzienną służbę. zostały połączone z 100. rocznicą utworzenia naszej formacji.

W trakcie uroczystości gratulacje i podziękowania płynęły z ust zaproszonych gości, którzy podkreślali, jak wiele pracy i oddania funkcjonariusze policji wkładają w każdy dzień służby. Głos zabrali: Roman Sasin - Poseł na Sejm RP, w imieniu

Newsy z regionu

Roberta Telusa, Posła na Sejm RP - Rafał Wereszczak, w imieniu senatora Rafała Ambrozika - Agata Paprocka oraz Starosta Rawski Józef Matysiak.

Na uroczystości obecny był również I Zastępca Komendanta Wojewódzkiego Policji w Łodzi - insp. Tomasz Olczyk, Zastępca Komendanta Wojewódzkiego Policji w Łodzi insp. Jarosław Rybka, przedstawiciele władz samorządowych, prokuratury oraz Państwowych Straży Pożarnych ze wszystkich pięciu powiatów. W obchodach uczestniczył także wiceprezes stowarzyszenia „Rodzina Policyjna 1939 r” w Łodzi, przedstawiciele Międzynarodowego stowarzyszenia Policji IPA, związki zawodowe policjantów województwa łódzkiego na czele z przewodniczącym łódzkiego Zarządu Wojewódzkiego NSZZ Policjantów nadkom. Krzysztofem Balcerem, związki zawodowe pracowników policji z przewodniczącą łódzkiego Związku Zawodowego Pracowników Policji Małgorzatą Gałązką, a także pracownicy cywilni rawskiej komendy, emeryci policyjni i członkowie rodzin. Nie zabrakło przedstawicieli lokalnych mediów.

Newsy z regionu

Na zakończenie uroczystości odbyła się defilada, w której udział wzięli: Kompania Honorowa Oddziału Prewencji Policji w Łodzi, poczet sztandarowy Komendy Wojewódzkiej Policji w Łodzi wraz z pocztami KPP z: Rawy Mazowieckiej, Tomaszowa Mazowieckiego oraz z Komendy powiatu łódzkiego wschodniego.

Dla wszystkich uczestników uroczystości przygotowany był poczęstunek. W korytarzu Szkoły Podstawowej nr 1 odbyła się wystawa fotografii z okazji 100. rocznicy powstania Polskiej Policji oraz wystawa umundurowania z różnych państw świata przygotowana przez członków IPA.

Tekst: sierż. szt. Agata Krawczyk, oficer prasowy
KPP w Rawie Mazowieckiej;

fot.: sierż. szt. Łukasz Matuszewski z KPP
w Rawie Mazowieckiej

Newsy z regionów

Międzypowiatowe Obchody Święta Policji w Zduńskiej

19 lipca w Zduńskiej Woli odbyły się Międzypowiatowe Obchody Święta Policji, w których oprócz tutejszych policjantów udział wzięli funkcjonariusze z Komend Powiatowych Policji w Łasku, Pabianic, Sieradza oraz Wieruszowa.

Uroczyste obchody rozpoczęły się o godzinie 11.00 od złożenia meldunku przez dowódcę uroczystości Komendantowi Wojewódzkiemu Policji w Łodzi nadinsp. Andrzejowi Łapińskiemu, po którym wciągnięto na maszt flagę państwową oraz odegrano hymn. Następnie gospodarz uroczystości, Komendant Powiatowy Policji w Zduńskiej Woli insp. Małgorzata Mączyńska, w imieniu swoim i komendantów pozostałych czterech powiatów, przywitała zaproszonych gości. Znaleźli się wśród nich przedstawiciele parlamentarzystów, samorządowców, sądów, prokuratur oraz służb mundurowych ze wszystkich pięciu powiatów. W obchodach uczestniczyli także: Zastępcy Komendanta Wojewódzkiego Policji w Łodzi - insp. Tomasz Olczyk oraz insp. Jarosław Rybka, prezes stowarzyszenia „Rodzina Policyjna 1939 r” w Łodzi - Jarosław Olbrychowski wraz z wiceprezesem Józefem Kuczką, przewodniczący Zarządu Wojewódzkiego NSZZ Policjantów nadkom. Krzysztof Balcer, przewodnicząca Łódzkiego Związku Zawodowego Pracowników Policji - Małgorzata Gałązka, duchowni, a także pracownicy cywilni zduńskowolskiej komendy, emeryci policyjni i rodziny policyjne. Nie zabrakło także przedstawicieli lokalnych mediów.

W dalszej części uroczystości, Komendant Wojewódzki Policji w Łodzi nadinsp. Andrzej Łapiński wręczył akty mianowania na wyższe stopnie policyjne funkcjonariuszom z pięciu powiatów. Gratulacje awansowanym złożyli zaproszeni goście, którzy podkreślając trud i poświęcenie w budowaniu bezpieczeństwa, dziękowali wszystkim policjantom. Następnie nadinsp. An-

do 100. rocznicy utworzenia Policji Państwowej, pogratulował wyróżnionym awansami, a wszystkim policjantom podziękował za profesjonalizm, zaangażowanie i wysiłek wkładany w codzienną służbę.

Na zakończenie uroczystości odbyła się defilada Kompanii Honorowej Oddziału Prewencji Policji w Łodzi oraz pocztów sztandarowych Komendy Powiatowej Policji w Zduńskiej Woli, Łasku, Pabianicach i Sieradzu.

Źródło: Zespół Prasowy KWP w Łodzi

Medale i odznaczenia podczas „Niebieskiego Festynu” w Łęczycy

20 lipca 2019 roku mieszkańcy powiatu łęczyckiego licznie zgromadzili się na „Niebieskim Festynie” zorganizowanym z okazji Święta Policji przez Komendanta Powiatowego Policji w Łęczycy. Podczas świętowania 100. rocznicy powołania tej formacji nie zabrakło atrakcji.

Medal 100-lecia PCK odebrał szef łęczyckiej policji, a medale „Zasłużony dla Krwiodawstwa” RCKiK w Łodzi wręczono stróżom prawa. Głównym punktem tego wydarzenia było rozstrzygnięcie konkursu towarzyszącego akcji „Sto litrów krwi na stulecie Policji”, a uświetnił je występ iluzjonisty Macieja Pola.

W sobotnie przedpołudnie na dziedzińcu Zamku Królewskiego w Łęczycy licznie zgromadziły się całe rodziny. Czekwały tam na nich atrakcje przygotowane przez łęczyckich policjantów, a wszystko

po to, aby wspólnie uczcić 100. rocznicę powołania Policji Państwowej. Dla najmłodszych przygotowano pokaz sprzętu policyjnego, stanowisko technika kryminalistyki, na którym wszyscy mogli poznać tajniki jego pracy. Nie zabrakło konkursów, a uśmiechnięte twarze milusińskich mogliśmy podziwiać na dmuchanych zjeżdżalniach i na trampolinach.

Newsy z regionów

Oficjalnego otwarcia festynu dokonał mł. insp. Zbigniew Gruszczyński. Po tej części uroczystości prezes PCK uhonoroował Komendę Powiatową Policji w Łęczycy medalem 100-lecia PCK, przekazując go na ręce mł. insp. Zbigniewa Gruszczyńskiego. Następnie głos zabarała Joanna Szymczak z RCKiK w Łodzi podając, iż ostateczny wynik ilości zebranej krwi w ramach akcji „Sto litrów krwi na stulecie Policji” to 412 litrów. Dziękując za wsparcie i propagowanie krwiodawstwa wręczyła odznaczenia przyznane przez dyrektora Regionalnego Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa. Medale „Zasłużony dla RCKiK w Łodzi” otrzymali: Komendant Powiatowy Policji w Łęczycy mł. insp. Zbigniew Gruszczyński, asp. Jarosław Sitarz, asp. Krzysztof Góra, asp. Mariusz Poniszewski oraz asp. Mariusz Kowalski, zaś Srebrną Odznakę Honorowego Krwiodawcy otrzymał asp. Dominik Wojtczak, który oddał już ponad 12 litrów krwi. Największe emocje towarzyszyły rozstrzygnięciu konkursu akcji krwiodawstwa „Sto litrów krwi na stulecie Policji”. Wszystkie twarze były zwrócone na jej uczestników. Nagrody, które dla nich czekały ufundowane zostały przez Zarząd Łódzkiej Wojewódzkiej Grupy IPA oraz klub PGE Skra Bełchatów. Najcenniejsze trafiły do laureatów wyłonionych w trzech kategoriach, nikt nie odszedł z pustymi rękoma. Nagrodę specjalną dla najaktywniejszego krwiodawcy akcji „Sto litrów krwi na stulecie Policji” odebrali członkowie Klubu HDK „Strażak”: Paweł Makarowski i Jarosław Olszewski. Krwiodawcy w trakcie trwania akcji ośmiokrotnie oddali krew.

Tekst i fot.: asp. Mariusz Kowalski,
oficer prasowy KPP w Łęczycy

Krzyż Zasługi za Dzielność dla łęczyckiego policjanta

24 lipca, podczas centralnych uroczystości Święta Policji wręczone zostały medale, odznaczenia i awanse. W znamienitym gronie wyróżnionych przez Prezydenta RP Krzyżem Zasługi za Dzielność znalazł się asp. szt. Sebastian Kieliszek, który od 2005 r. pełni służbę w Komendzie Powiatowej Policji w Łęczycy.

Krzyż Zasługi za Dzielność ustanowiony został w 1928 r. Nadawany jest policjantom, żołnierzom, funkcjonariuszom Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Straży Pożarnej, wyjątkowo także innym osobom za czyny spełnione w specjalnie ciężkich warunkach, z wykazaniem wyjątkowej odwagi, z narażeniem życia lub zdrowia, w obronie prawa, nieetykalności granic państwowych oraz życia, mienia i bezpieczeństwa obywateli.

Asp. szt. Sebastian Kieliszek od początku związany jest z pionem przewencyjnym. Aktualnie pełni służbę na stanowisku kierownika Posterunku Policji w Piątku. Do 1 października 2018 r. pełnił służbę na stanowisku kierownika Rewiru Dzielnicowych Wydziału Prewencji. Posiada dużą zdolność radzenia

w sytuacjach kryzysowych, jak również podejmowania trafnych decyzji w sytuacjach nietypowych. Pomimo, zajmowanego stanowiska kierowniczego, nadal aktywnie uczestniczy w pełnieniu służby obchodowej i akcjach policyjnych przeprowadzanych na terenie powiatu łęczyckiego. Niewątpliwym tego przykładem może być zdarzenie w 18 czerwca 2017 roku. Wówczas, po uzyskaniu od dyżurnego KPP w Łęczycy informacji, iż młody mężczyzna zażył tabletki nieznanego pochodzenia i chce popełnić samobójstwo, topiąc się w pobliskiej rzece. Niezwłocznie dotarł na miejsce zdarzenia, które trafnie wytypował. Ujawnił desperata znajdującego się w wodzie, trzymającego się konara drzewa. Mężczyzna nie reagował na jego we-

Newsy z regionów

zwania, w związku z tym aspirant po zdjęciu munduru, z narażeniem życia i zdrowia wskoczył do wody i wyciągnął niedoszedłego samobójcę, ratując mu tym samym życie. Niewątpliwie najbardziej zasługującą na wyróżnienie jest jego postawa w służbie, kiedy w trakcie obchodu 17 sierpnia 2018 r. zauważył kłębiący dym unoszący się nad jedną z posesji, gdzie palił się drewniany budynek gospodarczy, część elewacji budynku mieszkalnego, a w pobliżu znajdował się zbiornik z trzema tysiącami litrów gazu propan-butan. Po powiadomieniu straży pożarnej i dowiedziawszy się, że w mieszkaniu znajduje się domownicy, w tym niepełnosprawny mężczyzna w podeszłym wieku, podjął próbę ich ratowania. Pomimo dużego zadymienia pomieszczeń wyprowadził z budynku 78 i 82-letnią kobietę i dwie małoletnie osoby wieku 13 i 16 lat oraz zniósł z piętra budynku 87-letniego mężczyznę, którego scho-

zenie uniemożliwiło samodzielne poruszanie się. W celu szybkiego dotarcia do miejsca zdarzenia asp. szt. Sebastian Kieliszek podjął również decyzje o chwilowym wstrzymaniu ruchu na drodze wojewódzkiej W702 i utworzeniu korytarza dla nadjeżdżających służb ratunkowych. Jest to bez wątpienia przykład ogromnej odwagi i radzenia sobie w sytuacjach kryzysowych. Ponadto wymieniony policjant swoim zaangażowaniem, kreatywnością i profesjonalnym stosunkiem do powierzonych obowiązków służbowych przyczynia się do budowania dobrego wizerunku Policji.

Podczas uroczystości w Zamku Królewskim asp. szt. Sebastianowi Kieliszek towarzyszył Komendant Powiatowy Policji w Łęczycy mł. insp. Zbigniew Gruszczyński. Gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów w życiu zawodowym i osobistym!

Tekst: Zespół Prasowy KWP w Łodzi,
fot.: KPP w Łęczycy

Odsłonięcie pamiątkowego muralu w Zgierzu

7 sierpnia przed budynkiem Komendy Powiatowej Policji w Zgierzu odbyło się symboliczne odsłonięcie muralu upamiętniającego 100. rocznicę powstania Policji Państwowej. Podczas uroczystości wręczono nominacje na wyższe stopnie policyjne oraz wyłoniono policjanta roku służby prewencyjnej i służby kryminalnej KPP w Zgierzu. W tym samym czasie tuż obok trwał niebieski piknik dla mieszkańców.

Uroczysty apel rozpoczął się w samo południe. Dowódca uroczystości złożył meldunek I Zastępcy Komendanta Wojewódzkiego Policji w Łodzi insp. Tomaszowi Olczykowi. Najważniejszym punktem uroczystości było symboliczne odsłonięcie muralu, który powstał dla uczczenia 100. rocznicy powstania Policji Państwowej. Dla samych funkcjonariuszy to przedsięwzięcie było wyrazem wierności ciężkiej policyjnej służbie oraz hołdem wobec tych, którzy poświęcili swoje życie, służąc krajowi i obywatelom.

Newsy z regionów

Symbolicznego przecięcia szarfy dokonali: I Zastępca Komendanta Wojewódzkiej Policji w Łodzi insp. Tomasz Olczyk, Komendant Powiatowy Policji w Zgierzu mł. insp. Wojciech Włodarczyk oraz przedstawiciele władz samorządowych, bez których przedsięwzięcie nie zostałoby zrealizowane.

W dalszej części zbiórki insp. Tomasz Olczyk wspólnie z mł. insp. Wojciechem Włodarczykiem wręczyli funkcjonariuszom nominacje na wyższe stopnie policyjne, a następnie rozstrzygnięto konkurs na Policjanta Roku Służby Kryminalnej, Policjanta Roku Służby Prewencyjnej oraz Pracownika Policji 2019 roku KPP w Zgierzu.

Tytuł Policjanta Roku Służby Kryminalnej zdobyła st. sierż. Iwona Hofman - funkcjonariuszka Wydziału do walki z Przestępczością Gospodarczą i Korupcją zgierskiej komendy. Tytuł Policjanta Roku Służby Prewencyjnej zdobył sierż. Daniel Witkowski, który na co dzień pełni swoje obowiązki w Ogniwie Prewencji Komisariatu Policji w Strykowie. Pracownikiem Policji 2019 Roku została pani Urszula Krajewska, która pracuje w Zespole Ewidencji i Rozliczeń KPP w Zgierzu od 42 lat! Nagrody rzeczowe dla wyróżnio-

nych funkcjonariuszy zostały ufundowane przez starostę zgierskiego, natomiast nagrodę finansową dla najlepszego pracownika służby wspomagającej ufundował Komendant Powiatowy Policji w Zgierzu.

Newsy z regionów

Zgodnie z coroczną tradycją zgierskiej jednostki I Zastępca Komendanta Wojewódzkiego Policji w Łodzi oraz Komendant Powiatowy Policji w Zgierzu podziękowali jubilatom 25-lecia służby w Policji. W tym roku ten jubileusz obchodził Zastępca Komendanta Powiatowego Policji w Zgierzu mł. insp. Cezary Kacprzak, który odebrał pamiątkową tabliczkę.

Podczas uroczystości policjantom towarzyszył czworonożny pupil, którego aleksandrowscy funkcjonariusze adoptowali kilka tygodni wcześniej. Wówczas też ogłoszony został plebiscyt imię dla psa. Warunek był jeden – miało ono wiązać się ze służbą policyjną. Do policjantów wpłynęło blisko 200 propozycji. Większością głosów mieszkańcy z całego kraju zdecydowali, że nowy towarzysz aleksandrowskich policjantów będzie nosił imię „Aleks”, od nazwy miejscowości, w której przebywa.

Tuż przed zakończeniem apelu komendant powiatowej Policji w Zgierzu podziękował wszystkim oso-

bom zaangażowanym w tworzenie tego wyjątkowego muralu.

Równolegle z oficjalną częścią uroczystości, przed budynkiem zgierskiej komendy trwał niebieski piknik dla mieszkańców. Policjanci przygotowali mnóstwo atrakcji, szczególnie dla najmłodszych. Były specjalistyczne pojazdy policyjne, robot wykorzystywany przy ładunkach wybuchowych oraz cieszące się dużą popularnością stanowisko daktyloskopijne. Każdy mógł również przymierzyć specjalistyczny strój policyjny, zobaczyć jak pracuje technik kryminalistyki na miejscu przestępstwa oraz wsiąść na policyjny motocykl. Nie zabrakło pogadanek edukacyjnych z dzielnicowymi, warsztatów historycznych oraz stanowiska doborowego, na którym osoby zainteresowane pracą w naszej formacji mogły uzyskać odpowiedź na nurtujące je pytania.

Źródło: Zespół Prasowy KWP w Łodzi

„Ocalić od zapomnienia” - publikacja z okazji setnej rocznicy powołania Policji Państwowej

Takie motto przyświecało autorom publikacji przedstawiającej powstanie i działalność Policji Państwowej na terenie powiatu łączyckiego w II Rzeczypospolitej. Dzieło powstałe w 100. rocznicę powołania tej formacji ujrzało światło dzienne podczas wieczoru autor-skiego, który odbył się w murach Zamku Królewskiego w Łęczycy.

„Ocalić od zapomnienia - powstanie i działalność policjantów na terenie powiatu łączyckiego II Rzeczypospolitej”, to bogato ilustrowana i oparta na dokumentach pozycja opisująca istotne wydarzenia i ciekawostki z działalności formacji policyjnej na ziemi łączyckiej w dwudziestolecie międzywojennym. Książka przedstawia sylwetki ówczesnych komendantów powiatowych i biogramy ponad pięćset funkcjonariuszy i pracowników, dostarczając tym samym wielu informacji miłośnikom nie tylko Policji, ale również lokalnej historii.

Oficjalna prezentacja książki, której współautorami są mł. insp. Zbigniew Gruszczyński - Komendant Powiatowy Policji w Łęczycy oraz podinsp. w st. sp. Dariusz Kupisz odbyła się 19 lipca na Zamku Królewskim w Łęczycy. Świadcami tego wydarzenia byli członkowie rodzin policjantów II RP: Krzysztof Kośła - wnuk ostatniego komendanta powiatowego Policji Państwowej w Łęczycy, Zofia Matias i Teresa Nowak - córki policjantów tamtego okresu.

Na spotkanie przybyli m. in. Senator RP Przemysław Błaszczyk i Starosta łączycki Janusz Mielczarek. Nie zabrakło przedstawicieli władz samorządowych, służ mundurowych oraz miłośników historii.

Autorzy książki podzielili się inspiracją, poszukiwaniem i odnajdywaniem materiałów, dzięki którym mogli oddać w ręce czytelników dzieło przedstawiające losy łączyckiej policji II Rzeczypospolitej.

Komendant Wojewódzki Policji w Łodzi nadinsp. Andrzej Łapiński, dziękując autorom za podjęcie się tak istotnego w odniesieniu historycznym zadania, wyraził przekonanie, iż książka będzie cenną skarbnicą wiedzy i zachęci do poszukiwania śladów historii Policji.

Tekst i fot.: asp. Mariusz Kowalski,
oficer prasowy KPP w Łęczycy

Newsy z regionów

Ponad 400 litrów krwi dla uczczenia 100. rocznicy powstania Policji

18 lipca 2019 roku dobiegła końca zorganizowana przez łączyckich policjantów zbiórka krwi pn. „Sto litrów krwi na stulecie Policji”. Stawiając na propagowanie krwiodawstwa oraz integrując się ze społeczeństwem, stróże prawa uczcili w ten sposób 100. rocznicę powołania swojej formacji.

23 kwietnia, tuż po godzinie 9.00, w krwiobusie przed łączycką komendą, pierwszy śmiatek oddał krew w ramach zbiórki pn. „Sto litrów krwi na stulecie Policji”. Tak zapoczątkowana akcja, oprócz 7 zaplanowanych wcześniej, prowadzona była na terenie całego województwa łódzkiego.

Podstawowy cel tego przedsięwzięcia zrealizowany został z nawiązką, ponieważ podczas zbiórki zorganizowanej przez łączyckich policjantów zebrano ponad 400 litrów tego cennego dla ratowania ludzkiego życia płynu. Dziękujemy wszystkim, którzy wzięli udział w naszej akcji!

Tekst i fot.: asp. Mariusz Kowalski,
oficer prasowy KPP w Łęczycy

W ramach jubileuszu 100-lecia Policji, o historii powstania Policji Państwowej rozmawiamy z Jarosławem Olbrychowskim, prezesem stowarzyszenia „Rodzina Policyjna 1939 r.” w Łodzi

Rok 2019 dla Polskiej Policji i stowarzyszenia „Rodzina Policyjna 1939 r.” to wyjątkowy okres. Dlaczego?

W tym roku przypadają dwa jubileusze związane z polską Policją i Rodziną Policyjną, mianowicie:

- ❖ 100. rocznica utworzenia Policji Państwowej na mocy ustawy z dnia 24 lipca 1919 roku oraz
- ❖ 90. rocznica istnienia stowarzyszenia Rodzina Policyjna, które zostało powołane na zebraniu 24 lutego 1929 roku.

Żalążycielką i pomysłodawczynią powstania Rodziny Policyjnej była Jadwiga Maria Maleszewska (zamiennie: Jadwiga Maria Dunin-Borkowska) - żona Komendanta Głównego Policji Państwowej Janusza Zygmunta Jagrym-Maleszewskiego, patrona Policji garnizonu łódzkiego.

Ustawa z 24 lipca 1919 roku powoływała Policję Państwową. Jak przebiegała organizacja struktur formacji na terenie ówczesnego województwa łódzkiego?

Pierwsze sześć jednostek szczebla wojewódzkiego zostało utworzonych już w sierpniu 1919 r., ale wyłącznie na ziemiach byłego Królestwa Polskiego. Były to następujące komendy okręgowe P.P.: miasta stołecznego Warszawy oraz województw: warszawskiego, łódzkiego, kieleckiego, lubelskiego i białostockiego. Następne jednostki powstawały wraz z włączeniem w skład państwa polskiego kolejnych obszarów oraz ujednoliceniem struktur policyjnych. Proces ten odbywał się w kilku etapach, których podstawowym celem było powoływanie dalszych jednostek szczebla wojewódzkiego. Kolejne komendy

uksztaltowały się w listopadzie 1919 r.: we Lwowie, w Krakowie oraz w Przemyśle, a w czerwcu 1920 r. w Poznaniu i Toruniu. Po zakończeniu działań wojennych na froncie wschodnim, w grudniu 1920 r., utworzono komendy P.P. okręgów: wołyńskiego, poleskiego oraz nowogródzkiego.

Z kolei w dniu 12 lipca 1922 r. powstała komenda okręgowa w Wilnie. W regionie łódzkim, w roku 1922 pracowało 2947 policjantów, a 6 lat później tylko 2620. Komendantami okręgu łódzkiego byli wyżsi rangą funkcjonariusze. Stanowisko komendanta po odejściu insp. Zygmunta Wróblewskiego objął insp. Rudolf Wizimirski i piastował je w latach 1926-1927. Kolejnymi komendantami byli: insp. Paweł Foerster (od kwietnia do października 1927 r.), podinsp. Anatoliusz Elsesser-Niedzielski (w latach 1927-1928), insp. Józef Torwiński (w latach 1928-1939) oraz insp. Władysław Łoziński (od stycznia do pierwszych dni września 1939 r.). Najdłużej komendantem wojewódzkim był insp. J. Torwiński,

który sprawował tę funkcję aż przez 10 lat. Swoje stanowisko przekazał 26 lutego 1939 r. insp. W. Łozińskiemu, który był ostatnim międzywojennym komendantem wojewódzkim łódzkiej Policji.

Miasto Łódź - jako stolica województwa - posiadało swoją strukturę policyjną. Na czym ona polegała?

Komenda miasta Łodzi była największą oraz najliczniejszą spośród wszystkich komend powiatowych w województwie. Wiązało się to głównie ze stanem zaludnienia oraz obszarem, jaki znajdował się pod kontrolą tej jednostki. Na czele łódzkiej komendy stał komendant w stopniu podinspektora, natomiast w pozostałych komendach funkcjonariusz dowodzący był w stopniu nadkomisarza. Na terenie Łodzi istniało 14 komisariatów rozlokowanych następująco:

- I komisariat – przy ul. Aleksandrowskiej 56 (ob. Limanowskiego),
- II komisariat – przy Brzezińskiej 110,
- III komisariat – przy ul. Zgierskiej 7,
- IV komisariat – przy ul. Gdańskiej 17,
- V komisariat – przy ul. Piłsudskiego (ob. Wschodnia) 38,
- VI komisariat – przy ul. Karolewskiej 25,
- VII komisariat – przy al. Kościuszki 19,
- VIII komisariat – przy ul. Dowborczyków 7,
- IX komisariat – przy ul. Rokicińskiej 103,
- X komisariat – przy ul. Żeromskiego 88,
- XI komisariat – przy ul. Abramowskiego 2,
- XII komisariat – przy ul. Kątnej 24 (ob. Wróblewskiego),
- XIII komisariat – przy ul. Rzgowskiej 27,
- XIV komisariat – przy ul. Warszawskiej 8.

W Łodzi oprócz komisariatów istniały też posterunki stałe obsadzone w części w ramach stanu osobowego komisariatów, a w części przez Rezerwę Pieszą. Ich liczebność w okresie międzywojennym zwiększała się i w 1939 r. ukształtowała się na poziomie 10 jednostek. Te posterunki nie posiadały numerów, a jedynie nazwy wskazujące na ich lokalizację:

*Funkcjonariusz
Policji
Państwowej
II okręgu
łódzkiego*

- Łódź-Kaliska,
- Stacja Kolejowa Łódź-Fabryczna,
- szosa Pabianicka pod wiaduktem kolejowym,
- szosa Zgierska przy parku Julianów,
- 11 Listopada róg Krzemienieckiej,
- szosa Aleksandrowska-Żabieniec,
- ul. Brzezińska 151,
- ul. Srebrzyńska róg Unii,
- ul. Dąbrowska (Dąbrowskiego) róg Zapolskiej,
- ul. Łagiewnicka róg Biegańskiego.

Komendy powiatowe Policji Państwowej, komisariaty i posterunki były rozproszone po całym województwie łódzkim. Proszę przybliżyć ich strukturę.

Bezpośrednio za szczeblem wojewódzkim struktura organizacyjna Policji Państwowej opierała się na komendach powiatowych (dalej KP), które zgodnie z brzmieniem art. 5b Ustawy o PP winny były odpowiadać pod względem terytorialnym powiatom. W praktyce jednak liczba KP z reguły nie dorównywała liczbie odpowiadających im jednostek administracyjnych. Komendy powiatowe były powoływane i likwidowane decyzją ministra spraw wewnętrznych. Należy zaznaczyć, że liczba komend powiatowych ulegała nieznacznym wahaniom. W 1921 r. funkcjonowało 236 komend, a trzy lata później

Historia

(w 1924 r.) - 241. W 1927 r. działały już 273 komendy. Jednak w następnych latach, w związku z oszczędnościami zlikwidowano kilka jednostek. Zgodnie z ustawą z 1919 r. w dużych miastach zostały powołane komendy na prawach powiatu i określano je mianem „komendy PP miasta”.

W 1921 r. było 12 takich komend, w tym w Łodzi, a w 1924 r. pozostało zaledwie 7 takich komend, także w Łodzi. Dopiero w 1928 r. zostały podjęte szerokie działania mające na celu unormowanie statusu organizacyjno-prawnego komend miejskich. W latach 1919-1928 ich funkcjonowanie opierało się na lakonicznym zapisie w ustawie z 24 lipca 1919 r.: w miastach wydzielonych Policja zorganizowana jest na prawach komendy powiatowej lub okręgowej. Strukturę terenową organów policyjnych w okręgu łódzkim tworzyły komendy PP powiatów: brzezińskiego, kaliskiego, kolskiego, łódzkiego, łaskiego, łęczyckiego, piotrkowskiego, radomszczańskiego, sieradzkiego, słupeckiego, tureckiego, wieluńskiego oraz komenda PP miasta Łodzi.

Jaka była specyfika pracy ówczesnych funkcjonariuszy Policji Państwowej?

Warto tutaj przytoczyć kilka sytuacji obrazujących służbę policjantów. W czerwcu 1935 r. dyżurny przodownik posterunku w Łodzi poinformował telefonicznie, że w okolicy komisariatu doszło do napadu bandyckiego na dom. Sprawcy pozostawili w mieszkaniu skrzepowaną 17-letnią dziewczynę. Oczywiście funkcjonariusze podjęli akcję. Jeszcze przed przybyciem Policji, sąsiedzi pomogli dziewczynie się uwolnić, więc policjanci nie mogli stwierdzić, w jaki sposób była związana kobieta. W trakcie przesłuchania dziewczyna powiedziała, że podczas szamotaniny z napastnikiem krzyczała i wzywała pomocy. Jednak tego faktu nie potwierdzili sąsiedzi. W trakcie kolejnego przesłuchania poszkodowana zmieniała zeznania i gubiła się w przebiegu faktów. Ze względu na wiele nieścisłości funkcjonariusze postanowili dokładnie zbadać mieszkanie i poszukać śladów włamania. Przeszukanie przyniosło oczekiwane rezultaty, policjant

*Policjanci
II okręgu
łódzkiego
Policji
Państwowej
podczas
uroczystej zbiórki*

znalazł schowany w popiele klucz od domu. Dopiero wtedy dziewczyna przyznała się, że sama wszystko zaplanowała. Całą sytuację upozorowała z obawy, że w rodzinie, u której się zatrzymała wyjdą na jaw schadzki dziewczyny z mężczyzną.

Jednym z elementów wyposażenia policjanta na służbie był notatnik służbowy, w którym opisywał przebieg swojej służby. W czerwcu 1935 r. na trasie Szadek-Łask, w godzinach wieczornych doszło do wypadku drogowego, w którym śmierć poniósł funkcjonariusz. Okazało się, że nie było żadnych świadków zdarzenia, wobec czego ustalenie sprawcy było trudne. Na miejscu zdarzenia policjanci znaleźli rozbite szkło z lampy samochodu oraz ułamaną klamkę od drzwi auta. We wrześniu wojewódzki urząd śledczy rozesłał do wszystkich urzędów Policji kartę pościgową z poleceniem prowadzenia odpowiednich wywiadów na wszystkich terenach. Wtedy próba ustalenia sprawcy wydawała się wręcz niemożliwa. Jednak w jednym z krańcowych komisariatów w Łodzi, kartę pościgową otrzymał policjant, który postanowił rozpocząć pracę od sprawdzenia notatników służbowych tych policjantów, którzy pełnili służbę na obrzeżnych posterunkach i mieli obowiązek zapisywania numerów przejeżdżających aut. W ten sposób udało mu się ustalić, że jeden z funkcjonariuszy w swoim notatniku zapisał, że dokonał kontroli autobusu, który miał rozbity reflektor oraz urwaną klamkę od drzwi. Policjanci dotarli do kierowcy autobusu, kursującego na linii Łódź-Szadek. Tym sposobem udało się zatrzymać sprawcę śmiertelnego wypadku.

Warto nadmienić, że podejmowane interwencje nie zawsze kończyły się szczęśliwie dla policjanta. W niedzielnym wydaniu „Głosu Porannego” z sierpnia 1929 r. można było przeczytać informację, że podczas interwencji na Bałutach, jeden z policjantów przypłacił ją życiem. Posterunkowy

Eugeniusz Gorczyński, widząc bijących się na ul. Borysza, uczestników libacji alkoholowej, postanowił zaingerować. Ponadto o pomoc dopominały się kobiety, które nie mogły rozdzielić szarpiących się mężczyzn. Kiedy dotarł na miejsce utarczki, napastnicy postanowili zaatakować interweniującego funkcjonariusza, zadając mu kilka ran ciętych w głowę. Ciężko rannemu policjantowi udało się dobyć rewolwer i oddać kilka strzałów w kierunku napastników, zabijając jednego z nich. Na miejsce tragicznego wypadku przybył ówczesny komendant Policji m. Łodzi. Niestety posterunkowy poniósł śmierć od ciężkich ran zadanych szablą.

Dodam, że na Starym Cmentarzu w Łodzi znajduje się aż 11 grobów policjantów, którzy zginęli na służbie w okresie międzywojennym. Wśród nich są następujące mogiły: przodownika Ignacego Rutkowskiego (zamordowanego 10 lutego 1919 r. przez uczestników wiecu komunistów niemieckich), przodownika służby śledczej Bolesława Pasikowskiego (zastrzelonego przez przestępców, których

Defilada Łódź 1928 ulica Piotrkowską Hotel Grand

chciał aresztować 11 kwietnia 1919 r. przy zbiegu ul. 11 Listopada i Zachodniej), przodownika Wiktora Sztorca (zmarłego 17 września 1919 r. z powodu odniesionych ran, kiedy stanął w obronie ładu i porządku publicznego) i starszego posterunkowego III komisariatu Jana Kupani (postrzelony w czasie służby, zmarłego 17 kwietnia 1928 r.). Ówczesne społeczeństwo nagradzało policjantów

Krzyżami Zastugi „Za Dzielność”, a na ich mogiłach był umieszczany napis: „zginął śmiercią chwalebną”.

Rok 1920 to okres wojny polsko-bolszewickiej zakończony Bitwą Warszawską. Czy Policja Państwowa angażowała się w działania wojenne?

Z początkiem lipca 1920 r. sytuacja na froncie polsko-bolszewickim nie przedstawiała się ciekawie dla strony polskiej. Ofensywa Armii Czerwonej rozpoczęta w maju 1920 r. doprowadziła do wycofania się polskich oddziałów z Kijowa. Naszej armii udało się powstrzymać ofensywę na Ukrainie, ale za cenę zaangażowania poważnych rezerw ludzkich i sprzętowych. Po uzupełnieniu stanów osobowych przez bolszewików i wzmocnieniu przez 1 Konną Armię Budionnego, wojska bolszewickie ponownie przystąpiły do ofensywy. W jej wyniku, na początku lipca 1920 r. doszło do przerwania frontu polskiego na Wileńszczyźnie i rozpoczął się odwrót wojsk polskich. Ponadto na południu bardzo szybko przemieszczała się 1 Armia Konna, która również zmusiła polskie wojsko do odwrotu. Tak więc w połowie lipca 1920 r. sytuacja dla Polski rysowała się wręcz tragicznie. Rada Ochrony Państwa na mocy rozporządzeń z 30 lipca i 6 sierpnia 1920 r. na czas wojny wstrzymała przyjęcia funkcjonariuszy do PP, a ponadto przewidywała wykorzystanie Policji do celów wojskowych. W lipcu 1920 r. rozpoczęło się formowanie Armii Ochotniczej, obejmującej mężczyzn w wieku od 17 roku życia. Chęć zasilenia tej formacji wyraziło bardzo wielu funkcjonariuszy PP. Komendant PP m. Łodzi podinsp. Ryszard Gallera wystąpił z wnioskiem do KG PP o zorganizowanie pułku piechoty i szwadronu Policji konnej do użycia w działaniach wojennych. W pierwszej dekadzie sierpnia 1920 r. został utworzony 213. Policyjny Pułk Piechoty i Szwadron Policji Konnej. Pierwsza formacja liczyła 33 oficerów i 1352 szeregowych. Dowódcą pułku

był nadkom. Brunon Betcher (stopień wojskowy – pułkownik) zastępca komendanta PP w Łodzi. Zastępcą dowódcy podinsp. (major) Ryszard Gallera. Dowódcą I batalionu był por. Józef Mordas, również policjant z Łodzi. W czasie walk pod Warszawą w sierpniu 1920 r. pułk pełnił służbę garnizonową w stolicy, zapewniając bezpieczeństwo ludności oraz chroniąc przed dywersją, a po przejściu wojsk polskich do ofensywy został przydzielony do 10. Dywizji Piechoty. Pułk przesunął się wraz z frontem w kierunku wschodnim. Z początkiem października 1920 r. pułk w całości został przeniesiony do Małopolski Wschodniej, gdzie po ustaniu działań wojennych został skierowany do zabezpieczenia granicy polsko-sowieckiej. Na przełomie listopada i grudnia 1920 r. pułk zakończył wykonywanie obowiązków związanych z zabezpieczeniem granicy i w dniu 21 grudnia 1920 r. został rozwiązany, a żołnierze - policjanci powrócili do swoich macierzystych komend. Decyzją komendanta głównego Władysława Henszela z dnia 7 sierpnia 1920 r., w siedzibie II Okręgu PP w Łodzi został utworzony Ochotniczy Szwadron Policji Konnej. Dowódcą szwadronu został kom. Andrzej Jezierski (stopień wojskowy – chorąży), kierownik II Komisariatu PP w Łodzi przy ul. Karola 26 (ob. ul. Żwirki 26). Jego zastępcą był podkom. Stefan Rozumski komendant Rezerwy Konnej Policji i Rezerwy Pieszej Policji. W pierwszym etapie szwadron liczył 88 niższych rangą funkcjonariuszy z Rezerwy Konnej Policji z Łodzi. Jednak po przejściu do Warszawy jego stan liczbowy zwiększył się o jednego oficera i 30 szeregowych. Oddział ten został włączony jako 3 szwadron w skład Dywizjonu Jazdy Ochotniczej („Huzarzy Śmierci”), dowodzonego przez por. Józefa Siłę-Nowickiego, a wraz z nim przydzielony do 10 DP w 1 Armii. 11 sierpnia 1920 r. szwadron wyruszył na front. W dywizjonie 3 szwadron wyróżniał się pod względem wyszkolenia wojskowego, jak i wyekwipowania oraz uzbrojenia. Z tego względu byli wysyłani do pełnienia służb patrolowych, podczas których bardzo często

dochodziło do ostrych utarczek z bolszewikami. Policjanci jako „Huzarzy Śmierci” zyskali sobie opinię bezwzględnych i bezlitosnych żołnierzy. Warto tutaj zaznaczyć, że huzarzy nosili na mundurze naszywki z trupa czaszką i skrzyżowanymi piszczelami. Te same symbole były umieszczone na proporcach dywizjonu i budziły strach u nieprzyjaciela. 3 Policyjny Ochotniczy Szwadron „Huzarów Śmierci” pełnił służbę na froncie polsko-bolszewickim ponad miesiąc. Swoje działania rozpoczął 13 sierpnia, broniąc jednego z najtrudniejszych do utrzymania odcinków – przyczółku mostowego na Narwi. Policjanci utrzymali przyczółek aż do nadejścia piechoty, odpierając kilka ataków Armii Czerwonej. Pełniąc służbę patrolową, szwadron walczył

w rejonie fortu Beniaminów, wsi Nieporęt, Wólki Radzymańskiej, pod Serockiem i Kuligowem. 20 sierpnia cały dywizjon oczyszczał Puszczę Kurpiowską z niedobitków sowieckich, a 24 sierpnia policjanci starli się z liczniejszym i posiadającym artylerię wrogiem. W następnym dniu Huzarzy Śmierci stoczyli walkę z bolszewicką kawalerią pod miejscowością Leman. Dywizjon, wspomagany przez piechotę policyjną, startł się wówczas z trójszwadronowym zgrupowaniem „czerwonych kozaków”, którzy przez wiele tygodni nękali będące w odwrocie wojska polskie. Zemsta huzarów była okropna, starcie przeżyło tylko 100 bojców, którzy w porę porzucili broń. Policyjny szwadron pozostawał w strukturach dywizjonu aż do 13 września 1920. Nie brał już udziału w walkach frontowych, a wykonywał jedynie zadania porządkowe. Na wezwanie MSW kawaleria policyjna pomaszerowała do Warszawy, gdzie nastąpiło rozformowanie szwadronu, a policjanci wrócili do swoich macierzystych jednostek.

**Kobiety dołączyły do formacji w roku 1925.
Jak była zorganizowana Policja kobieca?**

Na wniosek Polskiego Komitetu do walki z handlem kobietami i dziećmi Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zobowiązało komendę główną Policji Państwowej do utworzenia oddziału Policji kobiecej (dalej PK). Miała się ona zajmować walką z szeroko rozumianym nierzędem. Ostatecznie, 26 lutego 1925 r., Komendant Główny Policji Państwowej inspektor generalny Marian Gorgoniusz Borzęcki podpisał rozporządzenie zezwalające na przyjmowanie do pracy w Policji Państwowej kobiet. Pierwsze policjantki pojawiły się w służbie w 1925 r., najpierw w I okręgu warszawskim, później w II okręgu łódzkim PP. Od kandydatek wступujących do formacji wymagano o wiele więcej niż od mężczyzn. Stawiano następujące wymogi: dobra kondycja fizyczna, wzrost co najmniej 165 cm, wykształcenie ogólne, staż w harcerstwie lub przeszkolenie wojskowe, wiek w przedziale 25-40 lat oraz określony stan cywilny. Preferowano panny i wdowy. Każda kandydatka na policjantkę była zobligowana do podpisania zobowiązania, że nie wstąpi w związek małżeński przez okres 10 lat pełnienia służby.

Funkcjonariuszka PP

Pierwsze związki małżeńskie policjantek mogły być zawierane po roku 1935. Po weryfikacji, przyszłe policjantki odbywały kilkumiesięczne szkolenie

w Szkole Oficerskiej Policji Państwowej w Warszawie, po zakończeniu którego kierowane były do poszczególnych jednostek. Pierwszy kurs zorganizowany w roku 1925 ukończyło 30 policjantek, z których 25 zasiliło szeregi IV Brygady Sanitarno-Obyczajowej Urzędu Śledczego miasta Stołecznego Warszawy, a pozostałe absolwentki skierowano do pracy w Urzędzie Śledczym w Łodzi. Następne kursy odbywały się w latach: 1929, 1935, 1936 oraz w 1938 roku. Do pracy w Policji Państwowej przeszkolono 302 kandydatki.

Po przygotowaniu policjantki podejmowały służbę w pionach kryminalnych komend wojewódzkich Policji Państwowej w: Warszawie, Łodzi, Poznaniu, Krakowie, Gdyni, Wilnie i Lwowie. Skuteczność działania Policji Kobiecej była bardzo wysoko oceniana na arenie międzynarodowej, między innymi na III Międzynarodowym Kongresie Policji Kryminalnej w Antwerpii (Belgia) oraz X Międzynarodowym Kongresie Zwalczania Handlu Kobiet w Paryżu. Prasa międzynarodowa okresu międzywojennego wyjątkowo pozytywnie opisywała dokonania szefowej – komendantki Polskiej Policji kobiecej Stanisławy Filipiny Demetraki-Paleolog.

20 lipca 1935 r., na mocy rozporządzenia ministra spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem spraw wojskowych o umundurowaniu i uzbrojeniu oficerów i szeregowych kobiet Policji Państwowej, szczegółowo określono jak ma wyglądać umundurowanie ówczesnej funkcjonariuszki. Strój szeregowych policjantek (podobnie jak i męski) wykonany był z granatowego sukna, miał takie same guziki i dystynkcje. Jednak zdecydowanie różnił się krojem. Kurtka posiadała wykładany kołnierz i przypominała - wprowadzany w tym samym czasie mundur oficerów lotnictwa. Funkcjonariuszki nosiły spódnice, których długość określono na „22-30 cm od poziomu dolnego brzegu”, co według obecnych standardów oznacza, że były długie. Kobiety nosiły także płaszc

oznacza, że były długie. Kobiety nosiły także płaszc (taki sam jak męski) oraz czarne trzewiki z wysoką cholewką. W okresie międzywojennym w Policji Państwowej służyło 171 kobiet (w tym szkolenie ukończyło ok. 300). 160 we wszystkich XVI okręgach Policji Państwowej oraz 11 w Policji województwa śląskiego.

Struktury Policji Państwowej podlegały reformom, powstała służba śledcza. Jak wyglądała?

Organizacja oraz zakres działania służby śledczej były regulowane odrębnymi przepisami, które zostały wydane przez ministra spraw wewnętrznych. Komendant główny PP rozkazem z dnia 3 listopada 1919 r. polecił zorganizować przy każdej z komend okręgowych urząd policyjno-śledczy powołany do zadań z zakresu zapobiegania i zwalczania przestępczości. W rozkazie znalazło się stwierdzenie mówiące, że Policja śledcza stanowi część składową PP i podlega wszystkim postanowieniom ustawy o Policji Państwowej. Dla podkreślenia tego faktu w stosunku do urzędów i funkcjonariuszy służby śledczej przyjęto zasadę, że funkcję zastępcy komendanta w okręgu PP sprawował najczęściej naczelnik urzędu policyjno-śledczego, pełniący jednocześnie funkcję referenta komendanta okręgowego w zakresie działalności Policji śledczej. Z tego względu przy każdej okręgowej komendzie PP zostały powołane do życia okręgowe urzędy policyjno-śledcze, które tworzyły w terenie swoje ekspozytury. Należy tutaj zaznaczyć, że rozkaz Komendy Głównej Policji Państwowej nie precyzował, przy jakich jednostkach terenowych takie ekspozytury należy uruchamiać i z tego względu były one tworzone przy miejskich i powiatowych komendach PP, a w miarę potrzeb przy niższych policyjnych ogniwach organizacyjnych. Bez względu na miejsce funkcjonowania urzędu śledczego, zgodnie z przepisami, podlegał on wyłącznie okręgowemu urzędowi policyjno-śledczemu. Stwarzało to wiele nie-

porozumień na tle kompetencyjnym, jak i funkcjonalnym. Z tego powodu minister spraw wewnętrznych został zmuszony do dokonania reorganizacji urzędów śledczych. Została ona przeprowadzona w oparciu o stosowne Rozporządzenie MSW z dnia 4 stycznia 1922 r., w którym minister spraw wewnętrznych, działając na podstawie art. 5, 7 i 9 ustawy o Policji Państwowej zarządził zorganizowanie urzędu śledczego uprawnionego do tworzenia ekspozytur terenowych przy każdej okręgowej komendzie PP. Zasadnicza zmiana dotyczyła ekspozytur okręgowych urzędów śledczych, które zostały na wzór innych ogniw struktury PP podporządkowane w sposób dwutorowy, a mianowicie: w zakresie czynności śledczych – władzom i urzędom wymiaru sprawiedliwości, a w zakresie organizacji, zaopatrzenia i wyszkolenia – komendantom powiatowym i miejskim PP. Komendant główny PP Wiktor Zygmunt Sas-Hoszowski rozkazem z dnia 12 grudnia 1922 r. zatwierdził organizację okręgowych urzędów śledczych oraz ich ekspozytur w całym kraju, ustalając jednocześnie ich zasięg terytorialny. Taka struktura organizacyjna urzędów śledczych utrzymała się do 1926 r. Okręgowy urząd śledczy jako najwyższy organ dochodzeniowy miał w województwie zadania: prowadzenie dochodzeń w przypadku bardzo ważnych przestępstw i przekazywanie zakończonych spraw do właściwych sądów; prowadzenie statystyki przestępczości, ewidencjonowanie psów policyjnych, zbieranie i klasyfikację kart daktyloskopijnych, albumów fotograficznych i rejestrację akt sądowych. Urzędem śledczym kierował naczelnik Policji śledczej, któremu podlegało 8 niższych rangą funkcjonariuszy służby śledczej oraz 1 specjalista z zakresu daktyloskopii. W okresie międzywojennym urzędem w Łodzi kierowali: podinsp. Józef Mięśowicz (1920 r.), podinsp. Karol Plaff (1921 r. – 31 maja 1922 r.), kom. Antoni Sitkowski (1 czerwca 1922 r. – 10 sierpnia 1926 r.), podinsp. Zygmunt Nosek (11 maja 1928 r. - 23

stycznia 1934 r.) oraz podinsp. Jan Petri (18 stycznia 1934 - wrzesień 1939 r.). Ponadto przy komendzie miejskiej w Łodzi została utworzona najliczniejsza ekspozytura. Na początku maja 1921 r. ekspozytury liczyły łącznie 123 funkcjonariuszy stałych i 28 przyjętych na okres próbny. Zgodnie z rozkazem komendanta głównego nr 165 z dnia 20 maja 1922 r. została zmieniona organizacja służb dochodzeniowych. Na mocy rozkazu zostały zlikwidowane ekspozytury dochodzeniowe funkcjonujące przy komendach powiatowych. W okręgu łódzkim pozostawiono jedynie urzędy śledcze przy komendach powiatowych w Kaliszu, Piotrkowie Trybunalskim oraz przy komendzie miejskiej w Łodzi. Od tego momentu stanowiły one organiczne części tych jednostek i podlegały rozkazom miejscowych komendantów. Z kolei w Tomaszowie Mazowieckim i Koluszkach zostały ustanowione odrębne posterunki Policji śledczej, a do powiatów łaskiego, łódzkiego, radomszczańskiego, sieradzkiego i wieluńskiego zostali skierowani policjanci w liczbie od 2 do 7 z dodatkiem śledczym. Długoletnim kierownikiem jednostki śledczej przy Komendzie PP miasta Łodzi był nadkom. Stanisław Weyer. Piastował tę funkcję od jej powstania aż do lipca 1935 r., kiedy to nowym kierownikiem wydziału śledczego został kom. Tadeusz Makowski, który po blisko dwóch latach, bo w dniu 10 czerwca 1937 r., przekazał swoją funkcję nadkom. Stanisławowi Polakowi. Był on ostatnim kierownikiem wydziału śledczego w okresie międzywojennym. Wydział śledczy w Łodzi podzielony był na 5 brygad:

- I – brygada kradzieżowa,
- II- brygada lotna,
- III – brygada fałszerstw,
- IV – brygada obyczajowa
- V – brygada przestępstw antypaństwowych

Największe znaczenie miały I i V brygada. Rok 1924 stanowił pewną cenzurę w procesie organizacji służby śledczej. To wtedy we wszystkich komendach okręgowych zostały utworzone referaty kryminalne w miejsce urzędów śledczych.

Wybitni ludzie związani z województwem łódzkim, tzw. synowie ziemi łódzkiej stają na czele formacji. Najwyższy rangą w strukturach Policji Państwowej był Maleszewski?

Komendant Główny Policji Państwowej Janusz Zygmunt Jagrym-Maleszewski urodził się w rodzinie ziemiańskiej jako syn Hilarego – powstańca styczniowego, dzierżawcy majątku Czarncin (powiat piotrkowski) i Marii z Krasnodębskich. 5 sierpnia 1914 roku, pod pseudonimem *Zygmunt Jagrym* wstąpił do Legionów Polskich i został skierowany do II Szwadronu I Pułku Ułanów. W czasie szarży pod Rokitą jako dowódca II plutonu II Szwadronu II Dywizjonu Ułanów został ciężko ranny i trafił do niewoli rosyjskiej. Obrażenia były na tyle poważne (miał przestrzeloną lewą rękę i lewą nogę), że niezbędna była amputacja kończyny dolnej. Do kraju wrócił w listopadzie 1915 r. jako inwalida, w drodze wymiany jeńców. Konsekwencją amputacji nogi był roczny urlop zdrowotny. Od jesieni 1916 roku Zygmunt-Jagrym wrócił do obowiązków służbowych jako sekretarz generalny Komisji Wojskowej Tymczasowej Rady Stanu. Pełnił funkcję kierownika Głównego Urzędu Zaciągu do Wojska Polskiego, tzw. Polskich Sił Zbrojnych (Polnische Wehrmacht). W późniejszym okresie został kierownikiem oddziału do spraw żołnierskich, żeby objąć stanowisko kierownika spraw oficerskich Dowództwa Okręgu Generalnego Warszawa. W roku 1918 po wstąpieniu do Wojska Polskiego rozpoczął pracę w IV departamencie Ministerstwa Spraw Wojskowych, jako szef sekcji I. W sierpniu 1921 r. objął stanowisko szefa sekcji I Ogólnoorganizacyjnej Oddziału V Personalnego Sztabu Głównego Ministerstwa Spraw Wojskowych, a także oficera do zleceń w gabinecie ministra spraw wojskowych. Podczas wojny 1920 roku brał udział w pracach Rady Obrony Stolicy. Awans na pułkownika ze starszeństwem otrzymał 15 sierpnia 1924 r. Po roku służby zrezygnował z dalszej pracy ze wzglę-

względów politycznych. W trakcie przewrotu majowego stanął po stronie zamachowców i opowiedział się za swoim wiernym przyjacielem Józefem Piłsudskim. Wraz z pułkownikiem Sławojem Składkowskim bronił gmachu MSW przy ul. Nowowiejskiej i uniemożliwił wykonanie rozkazów zwolennika rządu, gen. Szpakowskiego. Po tych wydarzeniach stał się członkiem Komisji Likwidacyjnej utworzonej pod przewodnictwem gen. Lucjana Żeligowskiego. Na zlecenie marszałka Józefa Piłsudskiego został oficerem sztabowym w gabinecie ministra spraw wojskowych. Na jesieni 1926 r. został szefem Wydziału Wyznań Niekatolickich Ministerstwa Spraw Wojskowych z pozostawieniem dotychczasowej funkcji oficera sztabowego do zleceń przy ministrze spraw wojskowych. Z dniem 31 października 1926 roku, w wyniku zażalenia ministra spraw wewnętrznych, na okres sześciu miesięcy został przeniesiony w stan nieczynny, z prawem noszenia munduru. Celem takiego stanu rzeczy było objęcie stanowiska komendanta głównego Policji Państwowej.

Z gabinetu Ministerstwa Spraw Wojskowych przeszedł do służby czynnej w Policji Państwowej, obejmując stanowisko komendanta głównego Policji. Funkcję tę pełnił w okresie od 5 listopada 1926 r. do 24 stycznia 1935 r. W czasie piastowania urzędu komendanta głównego Policji zmienił zupełnie krajowy model szkolnictwa policyjnego. Utworzono system kształcenia policyjnego na poziomie europejskim. Kierownictwo PP na czele z najwyższymi rangą oficerami dbało o podnoszenie kwalifikacji zawodowych adeptów sztuki policyjnej. Rozpoczęto tworzenie placówek dydaktyczno-oświatowych. Utworzono dwa rodzaje szkół: szkołę oficerską w Warszawie oraz szkoły dla szeregowych Policji Państwowej w Sosnowcu, Żyrardowie oraz Mostach Wielkich. Nawiązano współpracę z Policją krajów europejskich, mając nadzieję na korzystanie z doświadczenia zaprzyjaźnionych służb. Dzięki inicjatywie komendanta głównego

Policji Państwowej w 1928 roku grupa funkcjonariuszy Policji śledczej wyjechała na kursy szkoleniowe do Wiednia. Późniejsza wymiana funkcjonariuszy przyjeżdżających na staż zawodowy do Polski była zasługą komendanta Maleszewskiego. W latach 1935–1938 zasiadał w Senacie IV kadencji z województwa kieleckiego. Swoje senackie obowiązki pełnił w komisjach administracyjnej i wojskowej. Janusz Zygmunt Jagrym-Maleszewski zmarł 27 września 1942 roku w Warszawie.

Komendant główny Policji Państwowej Janusz Zygmunt Jagrym-Maleszewski zreformował szkolnictwo policyjne. Na czym polegały zmiany?

Kwestie wyszkolenia wyższych rangą funkcjonariuszy Policji Państwowej były poważną troską komendy głównej PP (komendy głównej Policji województwa śląskiego po roku 1922), ponieważ od właściwie przeprowadzonych szkoleń policjantów zależało sprawne działanie całego aparatu bezpieczeństwa w latach 1919-1939. Mając do wykonania olbrzymie zadanie przeszkolenia całego korpusu Policji Państwowej (Policji województwa śląskiego), trzeba było wykorzystać systemy szkolenia pozwalające na edukację bez opierania się na wygórowanych normach. Dopiero po całkowitym przeszkoleniu wszystkich adeptów PP można było przystąpić do doskonalenia systemu nauczania. Dotychczasowe szkoły policyjne nie mogły podołać stawianym im wymogom, co wiązało się z brakami personalnymi i trudnościami wynikającymi z ograniczeń finansowych. Kadra i uczniowie szkół policyjnych stanowili rezerwę osobową i byli angażowani do pełnienia służby w trakcie nauki, co skutkowało przerwaniem ciągłości systemu nauczania. Braki jednolitego sprzętu, jak i dostosowania wewnętrznego urządzeń szkolnych, brak bibliotek oraz pomocy szkolnych to bolączka szkolnictwa policyjnego okresu międzywojennego. Celem zapobieżenia w przyszłości takiemu stanowi rzeczy, z inicjatywy Komendanta

Głównego Policji Państwowej płk Janusza Zygmunta Jagrym-Maleszewskiego wprowadzono gruntowne zmiany w systemie nauczania, jak i finansowania szkolnictwa policyjnego. Na przełomie 1928/29 roku w komendzie głównej PP zorganizowano pierwszy kurs instruktorów, na który skierowano najzdolniejszych, wyższych rangą funkcjonariuszy PP oraz st. przodowników, którzy osiągalni tylko bardzo dobre wyniki w nauce. W naborze uwzględniono przede wszystkim byłych komendantów i byłych wykładowców szkół policyjnych. Ogółem przyjęto 100 wyróżniających się funkcjonariuszy Policji Państwowej (Policji województwa śląskiego) z wszystkich 16 okręgów policyjnych. Wychodząc z założenia, że przyszli wykładowcy szkół policyjnych musieli posiadać gruntowną wiedzę policyjną i wojskową, kształcono ich również z pedagogiki, psychologii i dydaktyki. Duży nacisk kładziono na wiedzę z prawa karnego i administracyjnego trzech byłych zaborców, z którego szkolono wszystkich słuchaczy. Kurs instruktorów trwał 10 miesięcy - do 1 lutego 1928 roku. Ci funkcjonariusze,

Funkcjonariusze Policji Państwowej II okręgu łódzkiego w drodze na Defiladę do Warszawy

sze, którzy ukończyli kurs z wynikiem pozytywnym zostali przydzieleni do szkół policyjnych na terenie całego kraju w charakterze komendantów, komendantów kompanii lub wykładowców. Komendant główny PP płk Janusz Zygmunt Jagrym-Maleszewski zorganizował kurs instruktorów, któ-

ry stał się punktem zwrotnym w szkoleniu wyższych i niższych rangą funkcjonariuszy PP. Szkoły policyjne, które zaczynały otwierać swoje podwoje w pierwszym kwartale 1928 r. miały kształcić ponad 3000 funkcjonariuszy posterunkowych i starszych posterunkowych w ciągu roku. W dotychczasowym szkolnictwie policyjnym kurs trwał od 6 tygodni do 3 miesięcy. W nowym systemie edukacji nauka trwała minimum 4 miesiące, choć odbiegała od wzorców zagranicznych, gdzie szkolenia trwały od roku do dwóch lat. Środki finansowe i infrastruktura techniczna nie pozwalały na prowadzenie kursów w tak długim okresie. Niezależnie od nowego systemu nauczania należy zwrócić uwagę na szkolenia specjalistyczne w dziedzinie śledczej, morskiej, rusznikarskiej i z wychowania fizycznego. Zorganizowano kurs śledczy przy komendzie głównej Policji Państwowej dla wyższych rangą funkcjonariuszy PP zajmujących kierownicze stanowiska, który trwał 4 miesiące. Miał on na celu zapoznanie słuchaczy z nowymi osiągnięciami w dziedzinie służby śledczej, z teorią kryminologii oraz naukami pokrewnymi. Wykładano psychologię zeznań świadków, psychopatologię, etiologię i politykę kryminalną, medycynę sądową, służbę śledczą ze specjalnym uwzględnieniem daktyloskopii, portretu pamięciowego i pracowni kryminalnej. Kurs przeszkolenia morskiego zorganizowano w czerwcu 1926 r. w Pucku, trwał on 5 tygodni, a do uczestnictwa w nim wydelegowanych zostało 30 niższych rangą funkcjonariuszy PP z województwa pomorskiego. Po ukończeniu kursu, poza czynnościami służbowymi, mieli oni za zadanie pełnienie służby ratowniczej. Program kursu obejmował pływanie, wiosłowanie, żeglowanie, ratownictwo, sygnalizację, naukę o statkach, rzut linką ratunkową, jazdę motorówką, znajomość ustawy wodnej, rybackiej i portowej. Kurs śledczy przy komendzie głównej Policji Państwowej dla wyższych rangą funkcjonariuszy - zajęcia warsztatowe. Na kursie

dawał się we znaki brak łodzi motorowych, bez których nawet najlepsza teoria nie mogła być praktykowana na morzu. W budżecie, na przełomie roku 1928/29 zabezpieczono środki na zakup czterech kilowych, szybkich łodzi motorowych. Do Centralnej Wojskowej Szkoły Gimnastyki i Sportów w Poznaniu delegowano czterech funkcjonariuszy na roczny kurs oficerski. Oficerowie PP w szkołach policyjnych byli odpowiedzialni za rozwój fizyczny przyszłych policjantów i stanowili kadre kształtowanych instruktorów wychowania fizycznego. W latach 20. ubiegłego stulecia bardzo poważnie dawał się we znaki brak odpowiednich fachowców z dziedziny rusznikarstwa. Do Centralnej Szkoły Wojskowej Zbrojmistrzów w Warszawie delegowano 5 funkcjonariuszy PP na kurs, który trwał 10 miesięcy. Funkcjonariusze po ukończeniu kursu byli specjalistami w naprawie uszkodzonej broni. Mieli również za zadanie nauczyć funkcjonariuszy PP sposobów konserwacji broni i posługiwania się nią. Działania mające na celu usprawnienie funkcjonowania Policji Państwowej, jak i wyszkolenie nowych kadr złożonych z wyższych i niższych rangą funkcjonariuszy, zainicjowane przez komendanta głównego PP płka Janusza Zygmunta Jagrym-Maleszewskiego, w późniejszym czasie zaowocowały silną pozycją polskiej Policji na arenie międzynarodowej.

Jadwiga Maria Maleszewska żona komendanta głównego tworzy struktury stowarzyszenia Rodzina Policyjna. Czy do tej organizacji należało 100% policjantów?

Prace przy konsolidacji Korpusu Policji Państwowej nie przeszkodziły w rozwoju myśli społecznej wśród funkcjonariuszy Policji. Przede wszystkim uwagę kierowano w stronę policjantów, którzy wskutek ciężkiej służby stracili zdrowie.

W lutym 1929 roku zostało powołane stowarzyszenie „Rodzina Policyjna”, którego zadaniem było niesienie pomocy materialnej rodzinom funkcjonariuszy policyjnych zarówno służby czynnej, jak i emerytowanych. Celem tego stowarzyszenia było wytworzenie łączności ideowej i rozbudzenie koegzystencji kulturalnej, towarzyskiej oraz sportowej wśród rodzin policyjnych. Jego pierwszą przewodniczącą była Jadwiga Maria Dunin-Borkowska, żona komendanta głównego Policji Państwowej Janusza Zygmunta Jagrym-Maleszewskiego, która pełniła tę funkcję do 18 lutego 1935 roku. W praktyce cały korpus Policji Państwowej, tzn. ok. 32 tys. funkcjonariuszy i ich rodzin byli członkami Rodziny Policyjnej. Opłacanie składek oraz instytucje Rodziny Policyjnej generujące przychody mogły pozwolić na zasilanie budżetu formacji pokaźnymi kwotami pieniędzy.

Policyjne uzdrowiska, sanatoria, kasy samopomocy to wielka struktura organizacyjna. Jak ona wyglądała?

*Karta urlopową Rezerwy Pieszej Policji
Państwowej Łódź 1937*

W okresie dwudziestolecia międzywojennego do dyspozycji funkcjonariuszy Policji Państwowej wyższego i niższego szczebla oraz urzędników Policji oddano uzdrowiska, sanatoria i ambulatoria. Uzdrowisko w Druskiennikach (obecnie: Litwa)

zostało zakupione w 1925 r. za kwotę 30 tys. zł. Składało się z czterech willi usytuowanych w okolicy rzeczki Rotniczka, w niedalekiej odległości od Niemna. Na terenie uzdrowiska znajdowały się 25 jedno-, dwu- i trzyosobowych pokoi oraz dom mieszkalny i kancelaria uzdrowiska. Sezon użytkowy dla uzdrowiska w Druskiennikach trwał od 15 maja do 20 października każdego roku. Koszt utrzymania kalkulował się w kwocie 3,5 zł dziennie, a dla funkcjonariuszy Policji - 2,5 zł. Do uzdrowiska kierowano osoby z następującymi dolegliwościami: reumatyzm i artretyzm stawów, kości, mięśni, nerwów, przewlekłe zapalenia jamy brzusznej, choroby ginekologiczne, choroby żołądkowe, zła przemiana materii, niedokrwistość oraz choroby serca. Wymienione choroby zwalczane były dzięki właściwościom: z jednej strony klimatycznym, a z drugiej radocznym solankowo-bromowych wód zdrojowych. Uzdrowisko w Busku Zdroju zostało zakupione w 1924 r. za sumę 84 tys. zł. Na 7 morgach terenu usytuowane były 2 wille, w których mieściło się 38 jedno- i dwuosobowych pokoi oraz budynek przeznaczony dla administracji. Wille położone były na terenie ogrodu sąsiadującego z Państwowymi Zakładami Zdrojowymi. Sezon letni trwał od 15 maja do 1 października każdego roku. Koszt utrzymania w uzdrowisku wynosił 2,5 zł dla niższych rangą funkcjonariuszy Policji oraz 3,5 zł dla pozostałych kuracjuszy. Dolegliwościami i chorobami, które były przyczyną skierowań lekarskich do uzdrowiska w Busku Zdroju były: reumatyzm stawowy i mięśniowy, podagra, gruźlica, syfilis, wszelkie choroby skórne, choroby układu nerwowego, nerwica, przewlekłe nieżyty dróg oddechowych, żółciowych, płciowych, moczowych oraz otyłość. Leczenie w tych przypadkach polegało na kuracji wodami mineralnymi oraz na kąpielach. Głównym i właściwie jedynym środkiem leczniczym w Busku były kąpiele siarczane i błotne. Państwowy Zakład Kąpielowy po-

Historia

siadał 9 źródeł siarczanych. Przy zakładzie kąpielowym istniał Państwowy Zakład Wodoleczniczy, gdzie kuracjusze dostawali do picia wszelkiego rodzaju wody mineralne oraz miejscową wodę siarczano-słoną. Niezależnie od stosowania kąpie- li siarczanych czy błotnych stosowano kąpiele kwasowęglowe, jodobromowe, igliwiowe, solan- kowe oraz natryski. Członkowie Stowarzyszenia Policyjny Dom Zdrowia korzystali z 50% zniżki na wszystkie kuracje. W Druskiennikach znajdował się zakład kąpielowy ze 149 kabinami, który oprócz radoczynnych kąpiele solankowych posia- dał trzy źródła do picia zawierające solanki chlo- robromowe zaliczane do najsilniejszych w kraju. W tym zakładzie były organizowane również ką- piele kwasowęglowe, hydropatia z wszelkiego rodzaju natryskami, elektroterapia i lampy kwar- cowe. Na kąpiele rzeczne przeznaczona została rzeka Niemen, na brzegu której była piaszczysta plaża z kąpielami kaskadowymi na rzeczce Rotni- czance. Otwock w powiecie warszawskim ze względu na swój wyjątkowy suchy klimat oraz

leśny teren służył kuracji osób dotkniętych cho- robami płuc. Uzdrowisko w Otwocku zostało za- kupione w roku 1926 za kwotę 79 tys. zł i mieściło się ok. 2 kilometrów od dworca kolejowego, przy ówczesnej ulicy Moniuszki 4. Kurort czynny był przez cały rok. Składał się z trzech willi z 30 jedno- i dwuosobowymi pokojami. Niezależnie od tego znajdował się tam oddzielny dom dla administra- cji uzdrowiska. W tym sanatorium istniała czytel- nia utworzona dzięki Jadwidze Dunin- Borkowskiej. Kuracjusze mieli stałą opiekę me- dyczną pod okiem studenta ostatniego roku me- dycyny. Koszty pobytu z całodziennym wyżywie- niem (pięć posiłków) oraz leczeniem to 7 zł dziennie, z czego 75% kwoty pokrywało państwo, a pozostałe 25% kuracjusz. Dalsze plany ekspansji dotyczyły zakupu willi: w Orłowie (gdzie miało znajdować się uzdrowisko), w Tatarowie (gdzie planowano zorganizować kolejne sanatorium) oraz nabycie ziemi w Ponarach (województwo wileńskie) z przeznaczeniem na ośrodek wypo- czynkowy „Biały Kwiatek”. W autonomicznej Poli-

*Spotkanie
Wigilijne
Normalna
Szkoła
Fachowa dla
Szeregowych Po-
licji
Państwowej
w Mostach Wiel-
kich*

Historia

cji Górnego Śląska również istniała potrzeba ośrodków zdrowia, takich jak sanatoria i uzdrowiska. 12 maja 1924 r. zakupiono willę „Ślązaczkę” w Zakopanem za kwotę 14 tys. dolarów. W pierwszym półroczu 1925 r. wybudowano dodatkowe skrzydło, a kolejne (za kwotę 4.450 dolarów). Willa w Tatarowie została przeznaczona na uzdrowisko, oddana do użytku 22 listopada 1926 r. Uzdrowisko składało się z 25 pokoi mogących pomieścić ponad 60 osób oraz dwóch dużych sal tanecznych. Funkcjonariusze Policji województwa śląskiego mogli bezpłatnie korzystać z pobytu w uzdrowisku w Zakopanem. Jego przeznaczeniem medycznym były przede wszystkim schorzenia chorób płuc (gruźlica). Finansowanie pobyt funkcjonariuszy PWS było

było preferowane z funduszy państwowych. Ambulatorium w Warszawie przeznaczone było dla pacjentów dochodzących, korzystających z usług bezpłatnie. Przy czym funkcjonariusze pełniący służbę na terenie miasta stołecznego Warszawa (VI Okręg Policyjny) dobrowolnie opodatkowali się, przeznaczając fundusze na wsparcie lecznicy. Miesięczna składka wyższych rangą funkcjonariuszy PP wynosiła 1 zł, a dla niższych rangą funkcjonariuszy komendy głównej PP oraz stołecznej i wojewódzkiej: 70 i 50 groszy. Przy Ambulatorium istniały cztery gabinety: fizykoterapeutyczny, rentgenowski, chirurgiczny oraz dentystyczny. W pierwszym z nich wykonywane były zabiegi:

*Przygotowywanie przedmiotów na aukcję charytatywną stowarzyszenia
„Rodzina Policyjna” - Łódź 1936 r.*

- faradyzacja - leczenie prądem elektrycznym (faradyzację stosowano zwykle w przypadkach wyczerpania i osłabienia organizmu poszczególnych części ciała, szczególnie przy paraliżach);
- galwanizacja - leczenie prądem stałym (stosowano zwykle w przypadkach wyczerpania i osłabienia organizmu poszczególnych części ciała, szczególnie przy paraliżach połączonych z bólami);
- diatermia - leczenie organów wewnętrznych za pomocą nagrzewania prądem elektrycznym; kąpiele świetlne czterokomorowe - leczenie prądem elektrycznym wszystkich czterech lub poszczególnych kończyn (zabieg polegał na przepuszczaniu przez cztery naczynia napełnione wodą prądu, który działał na zanurzone kończyny);
- lampy kwarcowe - wydzielaty promieniowanie ultrafioletowe przeznaczone do leczenia ginekologicznego, reumatyzmu, itd.;
- lampy „Solux” dające sztuczne promieniowanie słoneczno-górskie stosowano w chorobach płucnych;
- masaż wibracyjny polegał na pobudzaniu za pomocą prądu elektrycznego obiegu krwi;
- kąpiele świetlne częściowe lub pełne polegały na nagrzewaniu części lub całego ciała w wannach elektrycznych.

W gabinecie rentgenowskim wykonywano zdjęcia

klatki piersiowej, płuc, żołądka. W gabinecie chirurgicznym dokonywano wszelkich zabiegów chirurgicznych, niezbędnych w ratowaniu życia. W gabinecie dentystycznym wykonywano wszelkiego rodzaju zabiegi stomatologiczne. Policyjne uzdrowiska, sanatoria oraz ambulatoria w okresie dwudziestolecia były podstawowymi instytucjami wspierającymi funkcjonariuszy Policji Państwowej oraz ich rodziny w pielęgnowaniu polityki zdrowotnej. Instytucjonalnie opieka medyczna w tamtym okresie pełniła bardzo ważną rolę, pozwalającą na prawidłowe funkcjonowanie służb mundurowych, przede wszystkim Policji Państwowej.

Funkcjonariusze Policji Państwowej zrzeszali się w Policyjnych Klubach Sportowych. Czy sport był powszechny w szeregach ówczesnej Policji?

Powstanie Policji Państwowej w 1919 roku i rozwój funkcjonowania jednostek policyjnych doprowadziło do utworzenia w całym kraju kilkudziesięciu Policyjnych Klubów Sportowych. Kultura fizyczna w szeregach Policji Państwowej II RP znacznie się rozwinęła, co było konsekwencją upowszechniania sportu na bazie PKS-ów, jak nazywano Policyjne Kluby Sportowe. Powstawały ogniska sportowe PP czy też koła sportowe rodzin policyjnych. Miało to na celu, m.in. odpowiednie przygotowanie funkcjonariuszy do wypełniania codziennych obowiązków służbowych, którym niełatwo było podołać. W pracy policjanta podstawą dla realizacji powierzonych zadań był ponadprzeciętny poziom sprawności fizycznej. Dla zapewnienia równowagi psychicznej oraz poprawy kondycji, niezbędnym było również zainicjowanie działań propagujących aktywność fizyczną i sport wśród funkcjonariuszy PP. Poza tym sprawność fizyczna była jednym z istotnych kryteriów naboru do komórek organizacyjnych Policji na terenie całego kraju. Na początku 1924 r., przy jednostkach każdego szczebla zaczęto tworzyć organizacje sportowe, zajmujące się dzia-

talnością ukierunkowaną na sport masowy mający podnosić sprawność ogólną funkcjonariuszy Policji. Organizacje zrzeszały wielu zawodników, działaczy, członków oraz chętnych do zajmowania się różnymi dyscyplinami sportowymi. Kierownictwo PP starało się tworzyć jak najlepsze warunki do uprawiania sportu przez podwładnych. Wykorzystywano na ten cel składki członkowskie pochodzące od zawodników i działaczy PKS-ów. Z upływem czasu w budżecie PP powoli pojawiały się środki finansowe przeznaczone na działalność sportową. Organizacje szczebla samorządowego i wojewódzkiego współpracujące z Policją również przyznawały ze swoich funduszy dotacje pieniężne wykorzystywane przez Policyjne Kluby Sportowe. W okresie międzywojennym w Polsce funkcjonowało 16 okręgów z komendami wojewódzkimi PP oraz autonomiczny okręg śląski. Sprawowały one nadzór nad podległymi jednostkami (komendami miejskimi/powiatowymi, komisarzami i posterunkami). Okręg Łódzki z komendą wojewódzką Policji Państwowej przy ulicy Kielińskiego 136 był podzielony na 7 Policyjnych Klubów Sportowych w miastach powiatowych. Były to: Policyjny Klub Sportowy Łódź, PKS Brzeziny, PKS Sieradz, PKS Piotrków Trybunalski, PKS Opoczno, PKS Końskie oraz PKS Radomsko. Struktura organizacyjna Policyjnego Klubu Sportowego dzieliła się na sekcje, którymi kierowali funkcjonariusze odnoszący sukcesy w danej dziedzinie sportowej. Prezesem Łódzkiego Policyjnego Klubu Sportowego był podkom. Kistera. Sekcjami kierowali: strzelecką - st. post. Czyż i post. Jaros, hippiczną - post. Armanowski i st. przod. Pakuła, kolarską - post. Głowacki, sekcją lekkoatletyczną - st. post. Władysław Jaros, sekcją szermierki - st. przod. Banaś, pływacką - post. Trybuła, Dudek i Weretilczyk, a lekkoatletyczną - st. post. Szaflik i post. Jaros, Wesołowski i Mikołajewski. Kierownikami sekcji powiatowych byli: PKS Brzeziny: sekcja pływacka – post. Szczepaniak; PKS Sieradz:

sekcja pływacka - post. Dudek i Wojciechowski, sekcja wioślarska post. Krasowski i Jagiełło; PKS Piotrków: sekcja kolarska post. Kawecki, Przepiórka i Maksymowicz; PKS Opoczno - brak danych; PKS Końskie: sekcja pływacka i sekcja piłki nożnej - post. Baran i post. Dudziński; PKS Radomsko: sekcja kolarska post. Gwoździński i sekcja strzelecka post. Trąd i post. Tarnarzewski. Szkoły policyjne w Warszawie, Żyrardowie, Sosnowcu oraz Mostach Wielkich realizowały program zajęć wychowania fizycznego (w tym gimnastyka, musztra i samoobrona). Policyjne Kluby Sportowe wspomagały materialnie kluby cywilne, a także poprzez wypożyczanie sprzętu sportowego i udzielanie fachowych wskazówek przez instruktorów policyjnych wychowania fizycznego. W 1938 r. we wszystkich PKS-ach obowiązywał jednolity statut i barwy klubowe oraz jednaki sposób prowadzenia administracji. Ponadto kierownictwo Policji Państwowej zdecydowało się na ujednolicenie strojów sportowych. W policyjnych zawodach sportowych mogli wziąć udział wszyscy funkcjonariusze oraz urzędnicy zatrudnieni w Policji Państwowej.

Wielu funkcjonariuszy ginęło na służbie. Czy tragiczna statystyka dotknęła również II okręg łódzki?

Podczas dwudziestolecia międzywojennego śmierć policjanta była uznawana za najwyższy przejaw patriotyzmu i niezłomnej postawy w zwalczaniu wrogów państwa. Od sierpnia 1919 r. do końca lipca 1939 r. chwalebną śmierć w czasie służby poniosło w kraju 646 policjantów, w tym 40 funkcjonariuszy z tzw. II okręgu łódzkiego. Tę smutną listę 6 sierpnia 1919 r. otwiera posterunkowy Jan Szczepański z województwa warszawskiego, a zamyka posterunkowy Stanisław Dziurski z województwa kieleckiego (w dniu 21 lipca 1939 r.). W województwie łódzkim pierwszy poległ przodownik Jan Sztorc (17 września 1919 r.) - zmarł od ran odniesionych w obronie bezpieczeństwa publicznego.

Ostatnim był posterunkowy Feliks Kołodziejczyk, który oddał życie 14 września 1938 r. Największe straty poniosły województwa: lwowskie - 61 funkcjonariuszy, lubelskie - 58 oraz kieleckie - 56. Najmniejsze straty w ludziach odnotowały województwa: pomorskie - 15, stanisławowskie - 23 oraz śląskie - 24. Należy pamiętać o dwóch łódzkich funkcjonariuszach Policji Państwowej, którzy polegli w Łodzi przed formalnym powołaniem struktur Policji. Byli to przodownik Ignacy Rutkowski zamordowany 10 lutego 1919 r. przez uczestników wiecu komunistów niemieckich i przodownik służby śledczej Bolesław Pasikowski zastrzelony 14 lutego 1919 r. u zbiegu ulicy Zachodniej i obecnej Legionów (przy próbie aresztowania przestępców). Przyczyny śmierci funkcjonariuszy były różne: zastrzelenie podczas legitymowania, interwencji, rewizji i eskorty. Z rąk bolszewików w 1920 roku zginęło 26 policjantów; jeden podczas lotu służbowego; kilku w wypadkach kolejowych i drogowych; odnotowano także utonięcia. 31 grudnia 1922 r. w województwie śląskim poległ aspirant Bernard Przeczek, 19 lipca 1924 r. w województwie nowogrodzkim komisarz Włodzimierz Łopacioski (komendant powiatowy w Wołożynie trafiony 4 kulami z karabinu maszynowego w pościgu za grupą wycofującą się po obrabowaniu Wisznice), a 21 stycznia 1933 r. w Warszawie zginął podkomisarz Stefan Woyczowski. Najtragiczniejszy był rok 1924, kiedy to zginęło 77 policjantów, przede wszystkim na Kresach Wschodnich, w walce z grupami dywersyjnymi na granicy państwa. Najtragicznijszym dniem był 4 sierpnia 1924 r., gdy w województwie nowogrodzkim, w czasie bandyckiego napadu na nadgraniczną miejscowość Stołpce zginęło 7 stróżów prawa. W uroczystości pogrzebowej, która była wielką manifestacją żalu uczestniczyli: przedstawiciel komendanta głównego PP, komendant okręgowy PP, władze samorządowe, służby mundurowe oraz kilka tysięcy mieszkańców.

W początkowym okresie funkcjonowania PP, obejmującym pierwsze 7 lat (1919-1926) życie straciło 391 policjantów. Po przewrocie majowym i lepszej organizacji pracy oraz po uzupełnieniu wyposażenia funkcjonariuszy, w latach 1926 – 1939, straty wśród policjantów były znacznie mniejsze. Wśród poległych największą liczbę stanowili posterunkowi i starsi posterunkowi, ale również przodownicy i starsi przodownicy. Decyzją komendanta głównego.”

Policji Państwowej Janusza Zygmunta Jagrym-Maleszewskiego w roku 1931 powołano komisję, która opracowała listę funkcjonariuszy poległych na służbie. Ich nazwiska umieszczono chronologicznie na murowanych tabliczkach w Sali Honorowej komendy głównej Policji Państwowej w Warszawie. Uroczystość jej otwarcia odbyła się 20 czerwca 1931 r. z udziałem ministra spraw wewnętrznych generała Śładkowskiego. W kolejnych latach podczas Świąta Policji odsłaniano następne nazwiska na tablicach.

Posterunek P.P. Rzgów koło Łodzi

Salę Honorową zdobił napis „Pamięci TYCH, którzy w służbie Rzeczypospolitej oddali swe życie wierni do końca swemu obowiązkowi.”

Ilu policjantów Policji Państwowej zostało zamordowanych przez sowieckie NKWD?

Po wybuchu II Wojny Światowej i napaści Rosji sowieckiej na Polskę do niewoli dostało się około 14 tysięcy funkcjonariuszy i żołnierzy wszystkich służb mundurowych II RP. Wyjątkowo dużą część stanowili funkcjonariusze Policji Państwowej oraz Policji województwa śląskiego. Ze stanu osobowego ponad 31 tysięcy policjantów w okresie międzywojennym, ponad 8100 to ofiary zbrodni dokonanej w roku 1940 przez funkcjonariuszy NKWD zwanej Zbrodnią Katyńską. W przypadku Policji Państwowej ofiarami Zbrodni Katyńskiej stał się co 4 funkcjonariusz tej formacji.

Jak wyglądała struktura mordu na funkcjonariuszach Policji Państwowej?

Struktura mordu na funkcjonariuszach Policji Państwowej w tzw. Zbrodni Katyńskiej była trójstopniowa. Po kolejnej selekcji, na początku listopada 1939 r. policjantów przetransportowano wagonami bydłecy do obozu umieszczonego w kompleksie zabudowań poklasztornych monasteru Niłowa Pustyni, mieszczącego się na wysepce Stołbnyj, na jeziorze Seliger. W obozie, w chwili jego likwidacji w kwietniu 1940 r. znajdowało się około 6570 jeńców. Akcję tzw. rozładowania obozu rozpoczęto na początku kwietnia 1940 r., a zakończono w drugiej połowie maja. A faktycznie była to fizyczna likwidacja uwięzionych. Grupy policjantów wywożono do siedziby Zarządu Obwodowego NKWD w Kalininie i umieszczano w celach. Następnie pojedynczo prowadzono do piwnicy, gdzie po potwierdzeniu tożsamości, w wygłuszonej celi dokonywano egzekucji strza-

łem w tył głowy. Mord trwał przez całą noc, w tym czasie zabijano od 250 do 390 policjantów. Zwłoki ładowano o świcie na samochody i przewożono do odległej o 32 km miejscowości Miednoje. Tam, na terenach lotniskowych NKWD, zrzucano ciała do przygotowanego wcześniej dołu i przysypywano piachem.

Od wielu lat, wspominając miejsce kaźni funkcjonariuszy Policji Państwowej używa się nazwy miasta Twer. Przecież to nieprawda?

Od początku badania mordu na funkcjonariuszach Policji Państwowej II RP dokonanego przez sowieckie NKWD w roku 1940 z ramach Zbrodni Katyńskiej błędnie używa się nazwy miasta gdzie znajdował się Zarząd Obwodowego NKWD. W latach 1931 – 1990 miasto to nosiło nazwę Kalinin. Dopiero po roku 1990 zmieniona została nazwa na Twer, która obowiązuje do dnia dzisiejszego. Funkcjonariuszy Policji Państwowej II RP mordowano w Kalininie w ramach Zbrodni Katyńskiej. Rodziny funkcjonariuszy P.P. II RP powinny przyczynić się do poprawiania tego błędu historycznego na wszystkich odcinkach pamięci.

Stowarzyszenie „Rodzina Policyjna 1939 r.” na wielu płaszczyznach realizuje swoje cele statutowe. Tworzy miejsca pamięci, wydawnictwa, warsztaty...

Stowarzyszenie „Rodzina Policyjna 1939 r.” w Łodzi jest organizacją, integrującą ponad 280 członków. Są to osoby z rodzin przedwojennych Policjantów, którzy w większości zostali zamordowani w 1940 r. przez NKWD w ramach Zbrodni Katyńskiej.

Stowarzyszenie jest jedną z trzech takich formacji w kraju i zostało wpisane przez Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych na listę organizacji wspierających ruch kombatancki.

Na terenie województwa łódzkiego, w każdym z powiatów oraz w wielu gminach Stowarzyszenie kultywuje pamięć o policjantach II RP i funkcjonariuszach innych służb mundurowych poprzez inicjowanie tworzenia miejsc upamiętniających stróżów prawa II RP. Stowarzyszenie „Rodzina Policyjna 1939 r.” w Łodzi angażuje się również w promowanie województwa łódzkiego na terenie całego kraju, uczestnicząc w uroczystościach centralnych oraz pielgrzymkach zagranicznych, publikując wydawnictwa ogólnokrajowe, organizując warsztaty historyczne oraz szkolenia.

Nasze stowarzyszenie jest również współtwórcą 15 publikacji dotyczących Zbrodni Katyńskiej, w tym:

- albumu *Miednoje*, wydanego w czterech edycjach - łącznie ponad 1400 egzemplarzy;
- kompendium wiedzy, pierwszego w Polsce, udostępnionego drukiem w dwóch edycjach - łącznie ponad 550 egzemplarzy poświęconych aspektowi policyjnemu Zbrodni Katyńskiej pod tytułem *Funkcjonariusze Komendy Wojewódzkiej Policji Państwowej w Łodzi – Ofiary Zbrodni Katyńskiej*;
- publikacji *Widziani oczami pokoleń – Rodziny policyjne II RP*, wydanej w trzech edycjach, tj. ponad 1600 egzemplarzy
- albumu *Atramentowi bohaterowie* wydanego w dwóch edycjach - ponad 400 egzemplarzy.

Z inicjatywy Stowarzyszenia „Rodzina Policyjna 1939 r.” w Łodzi, na budynku Komendy Wojewódzkiej Policji w Łodzi, w 2013 r. została odsłonięta tablica upamiętniająca losy przedwojennych policjantów, w roku 2015 w Łodzi powstała pierwsza w Polsce Aleja Dębów Pamięci Policjan-

- albumu *Atramentowi bohaterowie* wydane-go w dwóch edycjach - ponad 400 egzemplarzy.

Z inicjatywy Stowarzyszenia „Rodzina Policyjna 1939 r.” w Łodzi, na budynku Komendy Wojewódzkiej Policji w Łodzi, w 2013 r. została odsłonięta tablica upamiętniająca losy przedwojennych policjantów, w roku 2015 w Łodzi powstała pierwsza w Polsce Aleja Dębów Pamięci Policjantów II RP Ofiar Zbrodni Katyńskiej, a w roku 2018 odsłonięto tablicę w hołdzie komendantowi głównemu Policji Państwowej Januszowi Zygmuntowi Jagrym-Maleszewskiemu, który jest patronem policjantów garnizonu łódzkiego.

W 2017 roku zainicjowano ogólnopolskie warsztaty patriotyczno-historyczne OKM 1940 „Ostaszków – Kalinin – Miednoje”. Warsztaty zostały skierowane do funkcjonariuszy Policji oraz uczniów klas mundurowych, jak również osób, które interesują się historią funkcjonariuszy: Policji Państwowej II RP, Policji województwa śląskiego, okresu międzywojennego, losami policjantów zamordowanych w Zbrodni Katyńskiej oraz powrotem do etosu służby policyjnej.

Warsztaty OKM 1940 były organizowane pod patronatem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, komendy głównej Policji, komendy wojewódzkiej Policji w Łodzi zostały objęte patronatem medialnym miesięcznika „Policja 997” (opracowywanego w Biurze Komunikacji Społecznej KGP). Do tej pory odbyło się 137 spotkań warsztatowych we wszystkich 16 województwach, w których uczestniczyło ok. 35 000 słuchaczy. Stowarzyszenie „Rodzina Policyjna 1939 r.” w Łodzi zostało wyróżnione Odznaką za Zasługi dla Miasta Łodzi oraz Honorową Odznaką za Zasługi dla Województwa Łódzkiego.

Na koniec pragnę wyrazić najszczerze podziękowania nadinsp. Andrzejowi Łapińskiemu Komendantowi Wojewódzkiemu Policji w Łodzi oraz wszystkim policjantkom i policjantom łódzkiego garnizonu Policji za współpracę w przywracaniu etosu służby i kultywowanie pamięci o funkcjonariuszach Policji Państwowej II okręgu łódzkiego.

Oprac. Jarosław Olbrychowski
prezes stowarzyszenia
„Rodzina Policyjna 1939 r.” w Łodzi;
Fot. materiały stowarzyszenia
„Rodzina Policyjna 1939 r.” w Łodzi

policja
ŁÓDZKIE

MAGAZYN POLICJANTÓW I PRACOWNIKÓW POLICJI WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

MAGAZYN POLICJANTÓW I PRACOWNIKÓW POLICJI WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

Redakcja: Małgorzata Kosmala-Cybart (redakcja, skład), malgorzata.kosmala-cybart@ld.policja.gov.pl
Patrycja Gruszczałak (skład), patrycja.gruszczałak@ld.policja.gov.pl

Wydział Komunikacji Społecznej KWP w Łodzi, ul. Lutomierska 108/112, 91-048 Łódź
tel. (42) 665 22 10, e-mail: wks@ld.policja.gov.pl

Wydawca: Komenda Wojewódzka Policji w Łodzi

Nagrodzeni przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej:

Medalem Srebrnym za Długoletnią Służbę

podinsp. Krzysztof Jarmusz - Samodzielny Pododdział Kontrterrorystyczny Policji w Łodzi
podisnp. Paweł Jarząb - Ośrodek Szkolenia Policji w Sieradzu
nadkom. Jarosław Jeżak - Komenda Miejska Policji w Łodzi
asp. szt. Dariusz Jurkowski - Komenda Miejska Policji w Łodzi
podisnp. Konrad Kabała - Komenda Wojewódzki Policji w Łodzi
asp. szt. Rafał Kacperczyk - Komenda Miejska Policji w Piotrkowie Trybunalskim
podisnp. Tomasz Kaliski - Komenda Powiatowa Policji w Bełchatowie
asp. szt. Artur Kowalczyk - Komenda Miejska Policji w Łodzi
podkom. Jarosław Kowalski - Komenda Miejska Policji w Piotrkowie Trybunalskim
asp. szt. Andrzej Kubera - Komenda Wojewódzki Policji w Łodzi
asp. szt. Maciej Kubik - Oddział Prewencji Policji w Łodzi
asp. szt. Robert Kucharski - Komenda Powiatowa Policji w Pajecznie
st. asp. Dariusz Kuchta - Komenda Miejska Policji w Skierniewicach
asp. szt. - Piotr Kurek - Komenda Miejska Policji w Łodzi
asp. szt. Robert Latus - Komenda Powiatowa Policji w Zduńskiej Woli
st. asp. Damian Lewandowski - Komenda Wojewódzki Policji w Łodzi
podkom. Sebastian Lewandowski - Komenda Wojewódzki Policji w Łodzi
insp. Grzegorz Libura - Komenda Powiatowa Policji w Wieluniu
asp. szt. Sylwester Maćczak - Samodzielny Pododdział Kontrterrorystyczny Policji w Łodzi
asp. szt. Dariusz Matuszczyk - Komenda Powiatowa Policji powiatu łódzkiego wschodniego
asp. szt. Grzegorz Miazek - Komenda Powiatowa Policji w Brzezinach
st. asp. Grzegorz Mikołajczyk - Komenda Wojewódzki Policji w Łodzi
mł. insp. Krzysztof Mikułowski - Komenda Miejska Policji w Piotrkowie Trybunalskim
podinsp. Roman Nejman - Komenda Wojewódzki Policji w Łodzi

Medalem Brązowym za Długoletnią Służbę

Marta Konarska - Komenda Wojewódzki Policji w Łodzi
mł. asp. Jakub Wilczek - Komenda Wojewódzki Policji w Łodzi

Nagrodzeni przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji:

Złotą Odznaką „Zasłużony Policjant”

mł. insp. Mariusz Cichosz - Ośrodek Szkolenia Policji w Sieradzu
insp. Grzegorz Dzierzkowski - Komenda Powiatowa Policji w Wieruszowie
mł. insp. Zbigniew Gruszczyński - Komenda Powiatowa Policji w Łęczycy
asp. szt. Jacek Mączyński - Komenda Wojewódzki Policji w Łodzi

podisp. Tomasz Mrzygłód - Komenda Wojewódzkiej Policji w Łodzi
insp. Piotr Nowicki - Komenda Powiatowa Policji w Radomsku
nadkom. Sławomir Olczyk - Komenda Wojewódzkiej Policji w Łodzi
mł. insp. Ewa Rosoł - Komenda Wojewódzkiej Policji w Łodzi
mł. insp. Włodzimierz Sokołowski - Komenda Wojewódzkiej Policji w Łodzi
nadkom. Robert Stępień - Komenda Wojewódzkiej Policji w Łodzi
mł. insp. Anita Tim-Warchał - Komenda Wojewódzkiej Policji w Łodzi

Srebrną Odznaką „Zasłużony Policjant”

asp. szt. Violetta Antczak-Szlosarek - Komenda Wojewódzkiej Policji w Łodzi
mł. insp. Jarosław Janus - Komenda Wojewódzkiej Policji w Łodzi
mł. insp. Tomasz Jarmakowski - Komenda Powiatowa Policji w Pabianicach
mł. insp. Tomasz Jędrzejczyk - Komenda Powiatowa Policji w Bełchatowie
mł. insp. Cezary Kacprzak - Komenda Powiatowa Policji w Zgierzu
mł. insp. Michał Kaliszewski - Komenda Wojewódzkiej Policji w Łodzi
insp. Krzysztof Kotkowski - Komenda Powiatowa Policji w Poddębicach
mł. insp. Robert Krawczyk - Komenda Powiatowa Policji w Łasku
mł. insp. Krzysztof Lasecki - Komenda Wojewódzkiej Policji w Łodzi
insp. Michał Ledzion - Oddział Prewencji Policji w Łodzi
podinsp. Sławomir Motylewski - Komenda Wojewódzkiej Policji w Łodzi
mł. insp. Bogdan Ociepa - Komenda Miejska Policji w Piotrkowie Trybunalskim
mł. insp. Jacek Rzepkowski - Komenda Miejska Policji w Piotrkowie Trybunalskim
nakom. Mariusz Siejka - Komenda Miejska Policji w Pabianicach
mł. insp. Grzegorz Sowa - Komenda Wojewódzkiej Policji w Łodzi
podinsp. Krzysztof Szymański - Komenda Powiatowa Policji w Kutnie
podinsp. Wojciech Świercz - Komenda Wojewódzkiej Policji w Łodzi
podinsp. Robert Wójcicki - Komenda Miejska Policji w Piotrkowie Trybunalskim

Brązową Odznaką „Zasłużony Policjant”

sierż. szt. Ryszard Awgul - Komenda Powiatowa Policji w Zgierzu
mł. insp. Dariusz Biniek - Oddział Prewencji Policji w Łodzi
nadkom. Włodzimierz Czapla - Komenda Powiatowa Policji w Radomsku
asp. Piotr Kijański - Komenda Powiatowa Policji w Łasku
st. asp. Grzegorz Kłusek - Komenda Miejska Policji w Łodzi
nadkom. Przemysław Kukiełka - Komenda Wojewódzkiej Policji w Łodzi
mł. asp. Beata Łuczak - Komenda Powiatowa Policji w Wieruszowie
podkom. Janusz Majczak - Komenda Wojewódzkiej Policji w Łodzi
asp. szt. Piotr Mokrosiński - Komenda Powiatowa Policji w Zgierzu
asp. szt. Adam Paluśkiewicz - Komenda Miejska Policji w Pabianicach
podkom. Krzysztof Pankiewicz - Komenda Miejska Policji w Łodzi

kom. Jacek Piaseczny - Komenda Wojewódzki Policji w Łodzi

nadkom. Marcin Puzder - Komenda Miejska Policji w Łodzi

nakom. Krzysztof Serczyk - Komenda Miejska Policji w Łodzi

podkom. Artur Stachera - Komenda Powiatowa Policji w Pajęcznie

asp. szt. Roman Szafrąński - Komenda Miejska Policji w Piotrkowie Trybunalskim

asp. szt. Łukasz Wojnar - Samodzielny Pododdział Kontrterrorystyczny Policji w Łodzi

Złotym Medalem za Zasługi dla Policji

Janusz Reszelewski

Srebrnym Medalem za Zasługi dla Policji

Maria Chomicz

Brązowym Medalem za Zasługi dla Policji

Roman Drozdek

Dariusz Guzek

Krzysztof Iskierka

Barbara Kaczmarek

Wojciech Kowalski

Sławomir Kuberski

st. sierż. Tomasz Maciejak

płk Adam Marczak

Łukasz Politański

Włodzimierz Szewczyk

Sławomir Wieruszewski

Srebrną Odznaką „Zasłużony Policjant”

asp. szt. Ryszard Witkowski - Oddział Prewencji Policji w Łodzi